

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים כח כל איש ישראל שיכול ללמוד ולקיים מצוות ה' על פי חזון הקדוש בכל יום, כל יום
 כפי רובו, ששילוו תורה לרב מוטלת תורה ליהודי תשע, וקייב תהלה כבוד, וירושם מיוצרת
 פחדות, בארחת מאות עשר, ומלוח בחדש ק' רבד, ומחלק לוי השיעור של כל יום ויום, ובכוח
 הלימוד התורה כפס הור הקדוש ונא מבלות הרב ודבר הור, הספר ומחזיק רבים כמאמר תנא הקדוש
 רבי שמעון בר יוחאי, בני הורא ור' יצחק ישראל מלוח.
 ונא נכס לרבות בקריאת הקמורת ככסו וכמשתח כלל הודמות (בניקוי על מה שארשים ספר
 המלה) במקומות הקדושים וכבדי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה ארית הקמורת, שאר כמלה
 הנותנת חרות, ומסמקת חריים, ומסמכת חות ה' למה חריים, אלו מן מלוח זרות ומנוטת.
 וישנה תהלת יוספ תהלתו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש נלאול נאלה עלם כסבת התה
 כ"ד

הפגיש לישתת ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים כח כל איש ישראל שיכול ללמוד ולקיים מצוות ה' על פי חזון הקדוש בכל יום, כל יום
 כפי רובו, ששילוו תורה לרב מוטלת תורה ליהודי תשע, וקייב תהלה כבוד, וירושם מיוצרת
 פחדות, בארחת מאות עשר, ומלוח בחדש ק' רבד, ומחלק לוי השיעור של כל יום ויום, ובכוח
 הלימוד התורה כפס הור הקדוש ונא מבלות הרב ודבר הור, הספר ומחזיק רבים כמאמר תנא הקדוש
 רבי שמעון בר יוחאי, בני הורא ור' יצחק ישראל מלוח.
 ונא נכס לרבות בקריאת הקמורת ככסו וכמשתח כלל הודמות (בניקוי על מה שארשים ספר
 המלה) במקומות הקדושים וכבדי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה ארית הקמורת, שאר כמלה
 הנותנת חרות, ומסמקת חריים, ומסמכת חות ה' למה חריים, אלו מן מלוח זרות ומנוטת.
 וישנה תהלת יוספ תהלתו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש נלאול נאלה עלם כסבת התה
 כ"ד

הפגיש לישתת ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים כח כל איש ישראל שיכול ללמוד ולקיים מצוות ה' על פי חזון הקדוש בכל יום, כל יום
 כפי רובו, ששילוו תורה לרב מוטלת תורה ליהודי תשע, וקייב תהלה כבוד, וירושם מיוצרת
 פחדות, בארחת מאות עשר, ומלוח בחדש ק' רבד, ומחלק לוי השיעור של כל יום ויום, ובכוח
 הלימוד התורה כפס הור הקדוש ונא מבלות הרב ודבר הור, הספר ומחזיק רבים כמאמר תנא הקדוש
 רבי שמעון בר יוחאי, בני הורא ור' יצחק ישראל מלוח.
 ונא נכס לרבות בקריאת הקמורת ככסו וכמשתח כלל הודמות (בניקוי על מה שארשים ספר
 המלה) במקומות הקדושים וכבדי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה ארית הקמורת, שאר כמלה
 הנותנת חרות, ומסמקת חריים, ומסמכת חות ה' למה חריים, אלו מן מלוח זרות ומנוטת.
 וישנה תהלת יוספ תהלתו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש נלאול נאלה עלם כסבת התה
 כ"ד

הפגיש לישתת ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים כח כל איש ישראל שיכול ללמוד ולקיים מצוות ה' על פי חזון הקדוש בכל יום, כל יום
 כפי רובו, ששילוו תורה לרב מוטלת תורה ליהודי תשע, וקייב תהלה כבוד, וירושם מיוצרת
 פחדות, בארחת מאות עשר, ומלוח בחדש ק' רבד, ומחלק לוי השיעור של כל יום ויום, ובכוח
 הלימוד התורה כפס הור הקדוש ונא מבלות הרב ודבר הור, הספר ומחזיק רבים כמאמר תנא הקדוש
 רבי שמעון בר יוחאי, בני הורא ור' יצחק ישראל מלוח.
 ונא נכס לרבות בקריאת הקמורת ככסו וכמשתח כלל הודמות (בניקוי על מה שארשים ספר
 המלה) במקומות הקדושים וכבדי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה ארית הקמורת, שאר כמלה
 הנותנת חרות, ומסמקת חריים, ומסמכת חות ה' למה חריים, אלו מן מלוח זרות ומנוטת.
 וישנה תהלת יוספ תהלתו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש נלאול נאלה עלם כסבת התה
 כ"ד

הפגיש לישתת ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

האינון ביהוה יומא דרבי שמעון בעא לאסתלקא מן עלמא ויהוה מסדר מלוי אתבגשו חבריא לבי רבי שמעון. ויהוה קמי רבי אלעזר בריה ורבי אבא ושאר חבריא. ויהוה מליא ביתא.

האינון ביהוה יומא דרבי שמעון בעא לאסתלקא מן עלמא ויהוה מסדר מלוי אתבגשו חבריא לבי רבי שמעון. ויהוה קמי רבי אלעזר בריה ורבי אבא ושאר חבריא. ויהוה מליא ביתא.

האדרא זוטא קדישא

זקוף עיניו רבי שמעון וחקמא דאתמלי ביתא. בכה רבי שמעון ואמר. בזמנא אתרא כד הוינא כבי מרעי, הוה רבי פנחס בן יאיר קמאי. ועד דבירנא דוכתאי אוריכו לי עד השפא. וכד פבגא אסתר אשא מקמאי ומעלמין לא אתפסק. ולא הוה עאל בר נש אלא ברשותא. והשפא חמינא דאתפסק והא אתמלי ביתא. עד דהוה ותיב. פתח עיניו רבי שמעון וחקמא מה דחקמא ואסתר אשא בביתא. נפקו כלהו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי אבא. ושאר חבריא יתבו אבראי.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, פוק חזי אי הכא רבי יצחק דאנא מערבנא ליה. אימא ליה דיסדר מלוי ותיב לגבאי ופאה חולקיה. קם רבי שמעון ותיב וסייד וסדי. אמר אן אנון חבריא. קם רבי אלעזר ואעיל לון ותיב קמיה. זקוף ידיו רבי שמעון ומצלי עלותא ויהוה חדי ואמר. אנון חבריא דאשתכחו כבי אדרא יודמנון חכא. נפקו כלהו

אשתכחנא דכל חברייא הוה אמרי, ואנא עמהון. השתא אימא אנא בלחודאי, וכלהו צייתין למלוילי, עלאין ותפאין. ופאה חולקי יומא דין. פתח רבי שמעון ואמר, (שיר השירים י) אני לדודי ועלי תשוקתו. כל יומין דאתקטונא בהאי עלמא, בחד קטירא אתקטונא ביה בקודשא בריה הוא, ובגין כך השתא ועלי תשוקתו. דהוא וכל סיעתא קדישא דיליה, אתו למשמע בחדוה, מלין סתימין, ושקחא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, פריש ואתפרש מכלא, ולא פריש, דהא כלא ביה מתדבקין, והוא מתדבק בכלא הוא כלא.

עתיקא דכל עתיקין, סתימא דכל סתימין, אתתקן ולא אתתקן. אתתקן, בגין למימא כלא. ולא אתתקן, בגין דלא שכיח.

כד אתתקן, אפיך תשעה נהורין, דלחטין מניה, מתקנוני. ואינון נהורין מניה, מתנהרין ומתלהטין, ואזלין ומתפשטין לכל עיבר. כבוצינא דאתפשטין מניה נהורין לכל עיבר. ואינון נהורין דמתפשטין, פד יקרבון למנדע לון, לא שכיח אלא בוצינא בלחודוי. כך הוא עתיקא קדישא, (מ"ח) בוצינא עלאה, סתימא דכל סתימין. ולא שכיח בר אינון נהורין דמתפשטין, דמתגליין, וטמירן. ואינון אקרון שמא קדישא. ובגין כך פלא חד.

ימה דאמרי חבריא בספרי קדמאי, דאינון דרגין דאתבריו, ועתיקא קדישא אתגלי בהו, בכל חד וחד. משום דאינון תקונין דעתיקא קדישא. לאו השתא עידנא להני מלין דהא אמינא לון באדרא קדישא. וחקמינא מה דלא ידענא הכי, ועד השתא אסתימ בלבאי מלה. והשתא אנא בלחודאי אסתימנא קמי מלבא קדישא, וכל הני זפאי קשוי דאתו למשמע מלין אליו.

גולגלתא דרישא הנורא, לאו ביה שירותא וסימא. קולטרא דקטפוי, אתפשט ואתנהיר, ומניה ירתון צדיקייא ארבע מאה עלמין דכוספין לעלמא דאתי. מהאי קולטרא דקטפא, דהיא גולגלתא הנורא, נטיף טלא כל יומא, לההוא זעיר אנפין, לאתר דאתקרי שמים, וביה זמינון מתימא לאחייא לזמנא דאתי. דכתיב, (בראשית כ) ויתן לה האלהים משל השמים. ואתמלייא רישיה, ומההוא זעיר אנפין, נטיף לחקל תפוחין. וכל חקל תפוחין, נהירין מההוא טלא.

האי עתיקא קדישא טמיר ונגני. וחקמתא עלאה סתימאה, ביהוה גולגלתא משתכח, ודאי בוכא עתיקא, לא אתגלייא אלא רישא בלחודוי, בגין דהיהו רישא לכל רישא. חקמתא עלאה, דהיהו רישא,

ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי חייא. אדהכי עאל רבי יצחק. אמר ליה רבי שמעון כמה יאות חולקך כמה חידו בעי לאתוספא לה בהאי יומא. יתיב רבי אבא בחד פתפוי ורבי אלעזר קמיה.

אמר רבי שמעון הא השתא שעתא דרעותא הוא. ואנא בעינא למיעל בלא כסופא לעלמא דאתי. והא מלין קדישין דלא גליאן עד השתא, בעינא לגלאה קמי שכנינא, דלא יימרין דהא בגרעותא אסתלקנא מעלמא. ועד פנן טמירן הוה בלבאי, למיעל בהו לעלמא דאתי. וכך אסדרנא לכו, רבי אבא וכתוב, ורבי אלעזר ברי ילעי, ושאר חברייא ירתשונו בלפיייהו. קם רבי אבא מפתר פתפוי. ויתבי רבי אלעזר בריה קמיה, אמר ליה קום ברי, דהא אתרא יתיב ביהוה אתר, קם רבי אלעזר.

אהלפף רבי שמעון, ויתבי. פתח ויאמר, (תהלים קט) לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה. לא המתים יהללו יה, הכי הוא ודאי, אינון דאקרון מתים, דהא קדשא בריה הוא חי אקרי, והוא שארי בין אינון דאקרון חיים, ולא עם אינון דאקרון מתים. וסופיה דקרא כתיב, ולא כל יורדי דומה, וכל אינון דנחתין לדומה, בגיהנם ישפארו. שאני אינון דאקרון חיים, דהא קדשא בריה הוא בעי ביגריהון.

אמר רבי שמעון, כמה שניא שעתא (דף רפ"ח ע"א) דא מאדרא. דבאדרא אזדמן קדשא בריה הוא ורתיכו. והשתא, הא קדשא בריה הוא חכא, ואתי עם אינון צדיקייא דבגנתא דעדן, מה דלא אערעו באדרא. וקודשא בריה הוא בעי ביגריהון דצדיקייא יתיר מיקרא דיליה, כמה דכתיב בירבעם, דהוה מקטר ומפלת לעבודה זרה, וקודשא בריה הוא אורף ליה. וכיון דאוישט ידיה לקבלי דעדו נביאה, אתיביש ידיה, דכתיב, (מלכים א') ותיבש ידו וגו'. ועל דפלת לעבודה זרה לא כתיב, אלא על דאוישט ידיה לעדו נביאה. והשתא קדשא בריה הוא בעי ביקרא דילן, וכלהו אתאן עמיה.

אמר, הא רב המנונא סכא חכא, וסתרגיה שבעין צדיקי גליפן בעיטרין, מנהרין כל חד וחד מזיתרא דזיוא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. והוא אתי למשמע בחדוותא, אליו מלין דאנא אימא. עד דהוה יתיב, אמר, הא רבי פנחס בן יאיר חכא, אתקינו דוכתיא, אנדענעו חברייא דהוה תמן, וקמו ויתבו בשיפולי ביתא. ורבי אלעזר ורבי אבא, אשתארו קמיה (כ"א ע"ח) דרבי שמעון. אמר רבי שמעון, באדרא

ביה סתימ, ואקרי מוחא עלאה. מוחא סתימא. מוחא דשכיף ושקיט. ולית דינדע ליה, בר איהו.

תלת רישין אתגלפן, דא, לגו מן דא. ודא, לעילא מן דא. רישא חדא, חקמתא סתימאה, דאתפסיא, ולא מתפתחא. וחקמתא דא סתימאה, רישא לכל רישא, דישא חכמות. רישא עלאה, עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. רישא דכל רישא, (דף רפ"ח ע"ב) רישא דלאו רישא. ולא נדע, ולא אתידע, מה דהוה ברישא דא, דלא אתדבק בחקמתא, ולא בסולתננו. ועל האי אקרי, (במדבר כד) ברח לה אל מקומך. (חוקקא א) ובהחיות רצוא נשוב.

ובגין כך עתיקא קדישא אקרי אין. דביה תלייא אין. וכל אינון שערי, וכל אינון נימין, ממוחא סתימאה נפקין. (תלמוד) וכלהו שעיעין, (כ"א ע"ב) בשקולא. ולא אתחזו קדלא.

כלא הוא, בגין דהאי עתיקא קדישא בחד הוי. כלא בחידו, ולא שניא מרחמי לעלמין. בתלת עשר מילין דרחמין אשתכח. בגין דהאי חקמתא סתימאה דביה, מתפרש תלת זמנין לארבע ארבע. והוא עתיקא, כליל לון, ושלטי על כלא.

חד ארחא דנהיר בפלגותא דשערי דנפקי ממוחא, הוא ארחא דנהירין ביה צדיקייא לעלמא דאתי, דכתיב (משלי ה) וארח צדיקים כאור נוגה וגו'. ועל דא כתיב, (ישעיה נח) אז תתענג על יי'. ומהאי ארחא מתנהרין כל שאר ארחין, דתליין בזעיר אנפין.

האי עתיקא סכא דסבין, בחרא עלאה, לעילא. דמתעטרין ביה כל עטרין, וכתרין, מתנהרין כל בוצינעין מניה ומתלהטין (פסחתי). והוא הוא בוצינא עלאה, טמירא דלא אתידע. (ובל שאר בוצינעין סתתרון ומתנהרין).

האי עתיקא אשתכח בתלת רישין, וכלילין בחד רישא. ובהוה (כ"א ע"ב) רישא עלאה, לעילא לעילא. ובגין דעתיקא קדישא אתרשים בתלת, אוף הכי כל שאר בוצינעין דנהרין מניה, כלילין בתלת. עוד, עתיקא אתרשים בתרין. כללא דעתיקא בתרין. הוא בחרא עלאה דכל עלאין, רישא דכל רישא. ובהוה דתוי לעילא מן דא, דלא אתידע. כך כל שאר בוצינעין, סתימין בתרין. עוד עתיקא קדישא אתרשים ואסתימ בחד, והוא חד, וכלא הוא חד. כך כל שאר בוצינעין, מתקדשין, מתקשרין, ומתהדרין בחד, ואינון חד.

מוחא דאתגלי בעתיקא קדישא, רצון אקרי. דהא רישא עלאה דא סתימ לעילא, דלא אתידע פשיט חד טורנא בסימא, יאה, דאתפליל

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
אדרא זוטא קדישא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לרבי לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
כדי רבנו, ששילי תורה לבי סומלל רביה ליהות תפס, וקייב תהלה כיוצ, וירופס מיובתח
פדחתה, בארות מאות עשיר, ומלות בחדש ק' רבד, ומחלק לי השיטור של כל ס' חסין, ובכותב
לחדש הריקרה כספר הור הקדוש ונא מבלות הרב וחסר היה, חסר ומחוסר רבם, כמסר תבא תהיה הקדוש
רבי שמעון ב' יוחאי, בנין הוטרוא או עיקר ישראל מבלות.
וגו נבשק לרבות בקריאת הקמורת ככסוה ובסמחה לכל הודמנות (בטקיו על מה שארומים ספר
ההולק) במקומות הקדושים וכקברי נדיקים, ומפורש כבר הקדוש נדול מלה אסיד הקמורת, שראא כבטלה
הגותה חרות, ומסמקה חריגים, ומסמכת חות הרין למה חריגים, אלו מן מבלות דעות ומסות.
דשנת תלת יסנת תהילתו, וקל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש לנאלו נאלה שלם כסבת התח
כ"ד

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
(ב פעמים)

5

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
אדרא זוטא קדישא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לרבי לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
כדי רבנו, ששילי תורה לבי סומלל רביה ליהות תפס, וקייב תהלה כיוצ, וירופס מיובתח
פדחתה, בארות מאות עשיר, ומלות בחדש ק' רבד, ומחלק לי השיטור של כל ס' חסין, ובכותב
לחדש הריקרה כספר הור הקדוש ונא מבלות הרב וחסר היה, חסר ומחוסר רבם, כמסר תבא תהיה הקדוש
רבי שמעון ב' יוחאי, בנין הוטרוא או עיקר ישראל מבלות.
וגו נבשק לרבות בקריאת הקמורת ככסוה ובסמחה לכל הודמנות (בטקיו על מה שארומים ספר
ההולק) במקומות הקדושים וכקברי נדיקים, ומפורש כבר הקדוש נדול מלה אסיד הקמורת, שראא כבטלה
הגותה חרות, ומסמקה חריגים, ומסמכת חות הרין למה חריגים, אלו מן מבלות דעות ומסות.
דשנת תלת יסנת תהילתו, וקל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש לנאלו נאלה שלם כסבת התח
כ"ד

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
(ב פעמים)

6

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
אדרא זוטא קדישא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לרבי לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
כדי רבנו, ששילי תורה לבי סומלל רביה ליהות תפס, וקייב תהלה כיוצ, וירופס מיובתח
פדחתה, בארות מאות עשיר, ומלות בחדש ק' רבד, ומחלק לי השיטור של כל ס' חסין, ובכותב
לחדש הריקרה כספר הור הקדוש ונא מבלות הרב וחסר היה, חסר ומחוסר רבם, כמסר תבא תהיה הקדוש
רבי שמעון ב' יוחאי, בנין הוטרוא או עיקר ישראל מבלות.
וגו נבשק לרבות בקריאת הקמורת ככסוה ובסמחה לכל הודמנות (בטקיו על מה שארומים ספר
ההולק) במקומות הקדושים וכקברי נדיקים, ומפורש כבר הקדוש נדול מלה אסיד הקמורת, שראא כבטלה
הגותה חרות, ומסמקה חריגים, ומסמכת חות הרין למה חריגים, אלו מן מבלות דעות ומסות.
דשנת תלת יסנת תהילתו, וקל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש לנאלו נאלה שלם כסבת התח
כ"ד

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
(ב פעמים)

7

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
אדרא זוטא קדישא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לרבי לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
כדי רבנו, ששילי תורה לבי סומלל רביה ליהות תפס, וקייב תהלה כיוצ, וירופס מיובתח
פדחתה, בארות מאות עשיר, ומלות בחדש ק' רבד, ומחלק לי השיטור של כל ס' חסין, ובכותב
לחדש הריקרה כספר הור הקדוש ונא מבלות הרב וחסר היה, חסר ומחוסר רבם, כמסר תבא תהיה הקדוש
רבי שמעון ב' יוחאי, בנין הוטרוא או עיקר ישראל מבלות.
וגו נבשק לרבות בקריאת הקמורת ככסוה ובסמחה לכל הודמנות (בטקיו על מה שארומים ספר
ההולק) במקומות הקדושים וכקברי נדיקים, ומפורש כבר הקדוש נדול מלה אסיד הקמורת, שראא כבטלה
הגותה חרות, ומסמקה חריגים, ומסמכת חות הרין למה חריגים, אלו מן מבלות דעות ומסות.
דשנת תלת יסנת תהילתו, וקל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש לנאלו נאלה שלם כסבת התח
כ"ד

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
(ב פעמים)

8

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

במזקתא. ובגין דאיהו (ג"מ דתתא) רענא דכל רעוין, אתתקן במזקתא, ואתגלגליא בבובסיטא (כ"א אתגלגליא בפסיטא), האי מזקתא אקרי רעון.

וכד רעון דא אתגלגליא, רענא דרעוין אשתכח בכלהו עלמין, וכל עלותין דלתתא מתקבלין, ומתנהרין אנפוי דזעיר אנפין, וכלא ברחמי אשתכח, וכל דיניו אתמטרין ואתפפין.

בשבתא בשעתא דעלותא דמנחה, דהוא עידן דכל דיניו מתערוין, אתגלגליא האי מזקתא, ואתפפין כל דיניו, ואשתכחו רחמין בכלהו עלמין. ובגין כן אשתכח שבת בלא דינא, לא לעילא ולא לתתא. ואפילו אשא דגיהנם אשתקע (כ"א אשתקע) באתריה, ונניחין חייבנא. ועל דא אתוסף נשקמתא דחדו בשבתא.

ובגין כן נש למחדי בתלת סעודתי דשבתא, דהא כל מהימנותא, וכל פללא דמהימנותא, ביה אשתכח, ובגין כן נש לסדרא פתורא, ולמיכל תלת סעודתי דמהימנותא, ולמחדי בהו.

אמר רבי שמעון, אסהונא עלי לכל אלין דהכא, דהא מן יומאי לא בטלגנא אלין תלת סעודתי, ובגוניהון לא אצטריכנא לתעניתא בשבתא. ואפילו ביומי אחרוני לא אצטריכנא, כל שפן בשבתא. דמאן דזכי בהו, זכי למהימנותא שלימתא. חד, סעודתא דמטרוניתא. וחד, סעודתא דמלקא קדישא. וחד, סעודתא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין. ובההוא עלמא יזכי בהו לאלין. האי רעון כד אתגלגליא, כל דיניו אתפפין משולשליהון.

התקנא דעתיקא קדישא אתתקן בתקונא חד, פללא דכל תקוניו. והיא חכמה עלאה, סתימאה. פללא דכל שאר, והיא אקרי ערן עלאה סתימא. והוא מוחא דעתיקא קדישא. והיא מוחא אתפשט לכל עיבר, כמיה אתפשט ערן אתרף.

וההוא (דף רפ"ט ע"א) רישא סתימא דברישא דעתיקא דלא אתידע, כד פשיט כד טורנא (כ"א טורנא), דההו מתתקן לאתנהרא, בטש כהאי מוחא (כ"א פתא), ואתגלף, ואתנהיר בכמה נהירין, ואפיק וארשים כבובסיטא דא, כהאי מזקתא. ואתרשים ביה כד נהורא, דאקרי רעון. והאי רעון אתפשט לתתא כדדינא, עד ההוא אתר דמתנישבא כדדינא, ואקרי חסד עלאה. ודא איהו נוצר חסד. ובהאי רעון כד אתגלגליא, מסתפלין מארי דדינא ומתפפין.

עינו דרישא דעתיקא קדישא, תרין כחד שקילן. דאשגחין תדירא, ולא נאים. דכתיב, (תהלים כ"א) לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ישאל

קדישא, בגין כן לא אית ליה גביון על עינא, ולא כסותא. והוא מוחא אתגלגלי ונהיר בתלת חורוין דעילא (כ"א דעילא), כחורוין קדא מסתחין עיניו דזעיר אנפין, דכתיב, (שיר השירים ה) רוחצות בחלב. דהוא (כ"א כהודא) חורוין קדמאה. וישאר חורוין אסתחין ונהרין לשאר בויעיניו.

מוחא אקרי נביעא דכרכתא, ונביעא דכל ברכאן מניה אשתכחו. ובגין דהאי מוחא לטיט בתלת חורוין דעילא, בעינא תלא ביה ברכתא, דכתיב, (משלי כ"ב) טוב עין הוא יבורך, דהא כמוחא תלין חורוין דעילא. האי עינא כד אשגח בזעיר אנפין, (עלמין) (כ"א אתתקו אנפין בלחו בחדו) אנהרן פלהו כהודו. עינא דא, הוא כלא ימינא, לית ביה שמיאלא. עיניו דתתא, ימינא ושמאלא, תרי, בתרי גוויניו.

בצנעוהתא דספרא אוליפנא, דהא י' עלאה, י' תתאה. ה' עלאה, ה' תתאה. ו' עלאה, ו' תתאה. כל אלין עלאין, בעתיקא תלין. תתאין, בזעיר אנפין אינון. לא תלין, אלא אינון ממש. ובעתיקא קדישא תלין. דהא שמא דעתיקא אתכסויא מכלא, ולא אשתכח. אבל אלין אתוון דתלין בעתיקא. בגין דיתקנימון אינון דלתתא. דאי לאו הכי לא יתקנימון.

ובגין כן, שמא קדישא סתים וגלגליא. והוא דסתים לקבליה דעתיקא קדישא, סתימא דכלא. וההוא (אתגלגליא בגינה דתלין) (כ"א דאתגלגליא בגינה דתתא דאתגלגליא דתלין) בזעיר אנפין. ובגין כן, כל ברכאן בעיניו סתים וגלגליא. אלין אתוון סתימן דתלין (בעתיקא דרישא, תלין, אפאי תלין י' לקיימא י' דלתתא) (כ"א דאי בגינה דתתא כסותא בעיניו תלין) (כ"א אפאי) אפא תלא לקיימא י' דלתתא.

חוטמא, בהאי חוטמא, בנקבא דפרדשקא, דביה נשיב רוחא דחיי לזעיר אנפין. ובהאי חוטמא, בנקבא דפרדשקא, תלניא ה', לקיימא ה' אתרא דלתתא. ודא רוחא נפיק ממוחא סתימאה, ואקרי רוחא דחיי. ובהאי רוחא, זמינין למנדע חכמתא, בזמנא דמלקא משיקא. דכתיב, (ישעיה י"א) ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה ובינה וגו'. האי חוטמא, חיון מכל סטרין, חדו שלימא. נחת רוח. אסותא. בחוטמא דזעיר אנפין (כספ דאוקיימא) כתיב, (שמואל ב' כ"ב) עלה עשן כפאפו וגו'. והכא כתיב (ישעיה כ"ח) ותהלתו אהטם לה.

ובכספרא דאגדתא, דבי רב ייבא סבא, אוקים, ה' פנומא, והכא לא מתקיימא הכי, ולא אצטרפא (כ"א אצטרפא), אף על גב דבתד סלקא, אלא בהי דינא תלניא, ודינא בחוטמא תלניא, דכתיב עלה עשן

באפו. ואי תימא, הא כתיב ואש מפיו תאכל. עקרא דרוגזא בחוטמא תלניא.

כך תקוניו דעתיקא קדישא, במוחא שקיט וסתים מתתקנו. וכל תקוניו דזעיר אנפין, בחכמה תתאה מתתקנו. דכתיב, (תהלים ק"ד) פלם בחכמה עשית, ור' פללא דכלא ודאי. מה בין ה' לה'. ה' דהכא, דינא אתער מניה. ודהכא רחמי גו רחמי.

כדיקנא דעתיקא קדישא, תלניא כל יקירו דכלא. מזלא דכלא אקרי. מהאי דיקנא, מזלא נקירותא (כ"א סתא פולא יקורא) דכל יקירין, מזלי עלאי ותתאי. פלהו משגיחין לההוא מזלא. בהאי מזלא תלניא חיי דכלא, מזוני דכלא. בהאי מזלא תלניו שמיא וארעא. גשמין דרענא. בהאי מזלא, אשגחותא דכלא. בהאי מזלא תלניו כל חילין עלאין ותתאין. (דף רפ"ט ע"ב)

תלת עשר נביעין, דמשחא דרובתא טבא, תלניו כדיקנא דמזלא יקירא דא. וכלהו נפקין לזעיר אנפין. לא תימא פלהו, אלא תשעה מנייהו, משתבחין בזעיר אנפין. לאכפייא דיניו.

(כ"ב) האי מזלא, תלניא בשקולא עד טבורא. כל קדושי קדושי דקדושא ביה תלניו. בהאי מזלא, פשיט פשיטותא דקוטרא עלאה. ההוא רישא דכל רישין, דלא אתידע, ולא אשתמודע, ולא ידעין עלאין ותתאין. בגין כן בלא בהאי מזלא תלניא.

כדיקנא דא, תלת רישין דאמינא, מתפשטין. וכלהו מתחברין בהאי מזלא, ומשתכחין ביה. ובגין כן, כל יקירו דנקירותא, בהאי מזלא תלניא. כל אלין אתוון דתלניו בהאי עתיקא, פולהו תלניו בהאי דיקנא, ומתחברין בהאי מזלא, ומתלניו ביה, לקיימא אתוון אתרניו. דאלמלי לא סליק אלין אתוון בעתיקא, לא מיימין אלין אתרניו. ובגין כן אמר משה כד אצטריד, יי' יי', תרי זמיני, ופסיק טעמא בגוניהו. דהא במזלא תלניא כלא. מהאי מזלא, מתכספי עלאי ותתאי, ומתפפין מניה. וזקאה חולקיה מאן דזכי להאי.

האי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, לא אדפר, ולא אשתכח. ובגין דאיהו רישא עלאה לכל עלאין, לא אדפר, בר רישא חדא, בלא גופא, לקיימא כלא.

והאי (כ"א דכל סתימין) (כ"א בניו דהוא) רישא עלאין לכל עלאין, לא אדפר, אלא רישא חדא, בלא גופא, לקיימא כלא. והוא וסתים ונגיני מכלא. סתימא אתתקנו. בההוא מוחא סתימאה דכלא, דאתפשט ואתתקן כלא ונפיק חסד עלאה ותתאה, וחסד

עלאה אתפשט ואתקן ואתפליל כלא במוחא סתימאה דא. כד אתתקן חורוין דא כנהירו דא, בטש מאן דבטש, כהאי מוחא ואתנהיר, ותלניא ממוזלא יקירא מוחא אתרא, דאתפשט ונהיר לתלתין ותרין שביילין. כד אתנהיר נהיר ממוזלא יקירא. אתנהירו תלת רישין עלאין, תרין רישין, וחד דכליל לון. ובמזלא תלניו, ואתפלילין ביה.

מכאן שארי לאתגלגליא קירו דדיקנא, דאיהו מזלא סתימאה. ואינון מתתקנו, כמה דעתיקא קדישא תלת רישין מתעטרין ביה, הכי כלא בתלת רישין. וכד אתגברון, תלניו פלהו דא כדא בתלת רישין, תרין מתרין סטרין, וחד דכליל לון.

ואי תימא, מאן עתיקא קדישא. תא חזי, לעילא לעילא, אית דלא אתידע, ולא אשתמודע, ולא אתרשים, והוא כליל כלא, ותרין רישין ביה פלילן (כ"א תלניו). וקדין כלא (כ"א) הכי אתתקן. וההוא לאו כמננינא, ולא בכללא ולא בחושפא אלא ברעותא דלכא, על דא אתמר, (תהלים ל"ט) אמרתי אשקרה דרכי מחטא בלשוני.

אתר דשירותא אשתכח, מעתיקא קדישא, דאתנהיר ממוזלא, הוא נהירו דחכמתא, דאתפשט לתלתין ותרין עיבר. ונפקא מההוא מוחא סתימאה, מנהירו דביה. ומה דעתיקא קדישא נהיר כקדמיתא (כ"א כחכמתא), דא היא. ושיירותא ממה דאתגלגליא (כ"א), ואתעביד לתלת רישין, ורישא קדא כליל לון. ואלין תלת מתפשטין לזעיר אנפין, ומאלין נהרין כלא. אתגלגליה האי חכמתא, ואפיק חד נהרא, דנגיד ונפיק לאשקאה גנתא ועייל (כ"א ועייל) פרישא דזעיר אנפין, ואתעביד חד מוחא ומתקן אתמשיך ונגיד בכל גופא, ואשקי כל אינון נטיעאן. דהא הוא דכתיב, (כ"א אשת) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו'.

הו אתגלגליה האי חכמתא, ואתמשיך ועייל פרישא דזעיר אנפין, ואתעביד מוחא אתרא (ההוא אתרא). ההוא נהירו דאתמשיכא מניה אלין תרין משיכין אתגלגלי, מתחברין כחד רישא דעתיקא דכירא, דכתיב, (משלי א) בדתו תהומות נבקעו. ועייל פרישא דזעיר אנפין, ואתעביד מוחא אתרא, ומתקן אתמשיך ועייל לגו גופא, ומלניא כל אינון אדרין ואכסדרין דגופא. דהא הוא דכתיב, (משלי כ"ד) ובדעת חדרים זמלאו.

ואלן נהרין, מנהירו דההוא מוחא עלאה סתימאה, דנהיר כמזלא (כ"א אשת) פרישא. וכלא דא כדא תלניו. ואתקשר דא כדא, ודא כדא, עד דישתמודע דכלא חד, וכלא הוא עתיקא, (דף ר"ב ע"א) ולא אתפריש מניה כלום. אלין תלת נהורין, נהרין לתלת אתרניו, דאקרוין אכהן. ואלין

נהרין לבגין. וכלא נהיר מאתר חד. פד אתגליא האי עתיקא, רעווא ורעונון. כלא נהיר וכלא אשתכח בחדו שלימא.

האי חקמא אקרי עדן, והאי עדן אתמשך מעדן עלאה, סתימא דכל סתימין. ומהאי עדן, אקרי שירותא. דבעתיקא לא אקרי, ולא הוי שירותא וסיומא. ובגין דלא הוי ביה שירותא וסיומא, לא אקרי אתה. בגין דאתפסיא ולא אתגליא. ומאתר הוי. ומאתר דשירותא אשתכח אקרי אתה, ואקרי אב. דכתיב, (ישעי' סו) פי אתה אבינו.

באגרתא דבי רב ייבא סבא, כללא דכלא, ועיר אנפין אקרי אתה. עתיקא קדישא דאתפסיא, אקרי הוא. ושפיר. והשתא קרין פאתר דא דשירותא אשתכח, אתה. אף על גב דאתפסיא, מגיה הוי שירותא, ואקרי אב. והוא אב לאכהן. והאי אב נפין מעתיקא קדישא, דכתיב (וי' כח) והחכמה מאין תמצא. ובגין פך לא אשתמודע.

הא חזי, כתיב (וי' כח) אלהים הבין דרפה, דרפה ממש. אכל והוא ידע את מקומה, מקומה ממש. וכל שפן דרפה. (מקומה ממש, ולא דרפה, מקומה ממש, וכל שפן דרפה.) וכל שפן ההוא חקמה דסתימא ביה בעתיקא קדישא.

האי חקמה שירותא דכלא, מגיה מתפשטן תלתין ותרין שביילין. (שביילין ולא ארתיין) ואוריתא בהו אתפלילת בעשרין ותרין אתוון, ועשר אמוין. האי חקמה אב לאכהן. ובהאי חקמה, שירותא וסיומא אשתכח. ובגין פך, חקמה עלאה חקמה תתאה. פד אתפשט חקמה, אקרי אב לאכהן. כללא לא אתפליל אלא בהאי. (ס'א כד מתפשטן חכמות, אתרין אב לאכהן, כללא לא אתפליל אלא בהאי) דכתיב, (תהלים קד) כלם בחכמה עשית.

זקף רבי שמעון יודי, וחד, אמר, ודאי עידן הוא לגלאה, וכלא אצטרף בשעתא דא. תאנא, בשעתא דעתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, בעא לאתקנא כללא. אתקין פעין דכר ונוקבא. פאתר דאתפלילו דכר ונוקבא לא אתקינו, אלא בקיומא אתרא (ס'א בעין דכר) דדכר ונוקבא. והאי חקמה כללא דכלא, פד נפקא ואתנהיר מעתיקא קדישא, לא אתנהיר אלא בדכר ונוקבא. דהאי חקמה אתפשט, ואפיק מיניה בינה, ואשתכח דכר ונוקבא. הוא, חקמה אב. בינה אם. חקמה ובינה, בחד מתקלא אתקלו, דכר ונוקבא. ובגינויהו כללא אתקנים בדכר ונוקבא, דאלמלא האי, לא מתקינו.

שירותא דא אב כללא, אב לבניהו אב, אתחפרו דא פדא, ונהירו דא פדא. (חקמא אב בינה אם, דכתיב (משלי ב) כי אם לבנית חקמא) פד אתחפרו, אולידו, ואתפשט מהימנותא. באגרתא דבי רב ייבא סבא, הכי תאני, מהו בינה.

אלא כד אתחפר דא פדא, יו"ד בה"א, אתעברת, ואפיקת בן, ואולידת. ובגין פך, בינה אקרי, בן ז"ה, שלימותא דכלא. אשתכחו תרווייהו דמתחפרו, ובן בגווייהו. כללא דכלא. פתקוניהו אשתכח שלימותא (ס'א כו ז"ה תרווייהו דמתחפרו, ובן בגווייהו, פתקוניהו אשתכחו שלימותא דכלא כללא) דכלא, אב ואם. בן ז"ה.

מלין אלין, לא אתהיבו לגלאה, פד לקדישי עליונין, דעאלו ונפקו, ונדעין ארחוי דקודשא בריהו, דלא סטאן בהו לימנא ולשמאלא. דכתיב, (דברים יד) כי ישרים דרכי יי' וצדיקים ילכו בם וגו'. ופאה חולקיה, דמאן דזכי למנדע ארחוי, ולא סטי, ולא יטעי בהו. דמלין אלין סתימין אינון וקדישי עליונין נהירין בהו, כמאן דנהיר מנהירו דבוינא. לא אתמסרו מלין אלין, אלא למאן דעאל ונפיק. דמאן דלא עאל ונפק, טב ליה דלא אברי. דהא גליא קמי עתיקא קדישא, סתימא דכל סתימין, דמלין אלין נהירין בלבא, באשלימותא דרחימותא ודחילו דקודשא בריהו הוא. ואלין בני דהכא, ידענא בהו דהא עאלו ונפקו, ואתנהירין באלין מלין, ולא בכלהו. והשתא אתנהירו בשלימותא קמה דאצטרף. ופאה חולקיה עמהון, בההוא עלמא.

אמר רבי שמעון, פל מה דאמינא דעתיקא קדישא. וכל מה דאמינא דועיר אנפין. כלא חד, כלא הוא חד מלה. לא (דף ר"צ ע"ב) תליא ביה פירודא. בריהו הוא בריהו שמייה לעלם ולעלמי עלמין.

הא חזי, שירותא דא דאקרי אב, אתפליל ביו"ד, דתליא ממוזלא קדישא. ובגין פך, יו"ד פליל אתוון אתרין. י' סתימא דכל אתוון אתרין. י' רישא וספיא דכלא.

וההוא נהר דנגיד ונפיק, אקרי עלמא דאתי, דאתי תדיר ולא פסיק. והאי הוא עדונא דצדיקא, לזכאה להאי עלמא דאתי. דאשקי תדיר לגנתא, ולא פסיק. עליה כתיב (ישעי' ח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. וההוא עלמא דאתי, אברי ביו"ד, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. י' פליל תרין אתוון ו"ד.

באגרתא דבי רב ייבא סבא תנין, אמאי ו"ד פלילן ביו"ד. אלא נטיעה דגנתא (ס'א ודא) דא, אקרי ו'. אית גנתא אתרא, דאיהי ד'. ומהאי ו', אשתקליא ד'. (דאורי ארבעה), (ס'א ראשון) וינינו רזא דכתיב, ונהר יוצא מעדן וגו'. מאי עדן. דא חקמה עלאה, ודא י'. להשקות. את הגן, דא הוא ו'. ומשם ופירו והיה לארבעה ראשים, דא הוא ד', וכלא פליל ביו"ד. ובגין פך, אקרי אב כללא. אב לאכהן. שירותא דכלא, ביתא דכלא,

דכתיב, (משלי כד) בחכמה יבנה בית. (מחא י' שירותא וסיומא דכלא) ודכתיב, (תהלים קד) כלם בחכמה עשית. באגרתיה, לא אתגליא, ולא אתידע. מדאתחפר באימא דארמיו באימא ובגין פך אימא כללא דכלא, פה אתידע ובה אתרמיו, שירותא וסיומא דכלא. (בבית אברי) דכה סתים כלא.

בבבא דכלא, שמא קדישא. עד השתא רמיונא, ולא אמינא כל אלין יומין. והאינדא מתגלפין סטרין, י' פליל בהאי חקמה. ה' דא אימא, וקרין בינה. ו"ה, אלין תרין בנין, דמתעטרין מאימא. והא תנין, דבינה אתפליל מכלא. יו"ד דמתחפרא באימא, ומפקין ב". והיינו בינה, א"ב ו"א"ם דאינון ז"ה, בן בגווייהו.

השתא אית לאסתפלא, בינה, ואקרי תבונה, אמאי אקרי תבונה, ולא בינה. אלא תבונה אקרי, בשעתא דנפקא לתרין בנין, ב"ן ויב"ת, דאינון ו"ה. וההיא שמה אקרי תבונה. דכלא פליל באלין אתוון, ב"ן וב"ת, אינון ז"ה. וכלא חד פליל, והיינו תבונה.

בספרא דרב מננא סבא אמר, דשלמה מכלא, תקוונא קדמא דגלי ואמר, (שיר השירים א) הגד נפה רעיתי מהאי הוא. ותקוונא תנינא, אקרי כלה, דאיהי נוקבא דלתא. ואינון דאמרי, דתרווייהו להאי נוקבא דלתא אינון, לאו הכי. דה"א קדמא לא אקרי כלה. וה"א בתראה, אקרי כלה, לזמנין דיעין (לזמנין נפיש). דהא זמנין סגיאין אינון, דדכורא לא אתחפר עמה, ואסתלק מינה. בההוא זמנא כתיב, (ויקרא ח) ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב. בשעתא דאתדפאת נוקבא, ודכורא פני דאתחפרא עמה, פדין אקרי כלה. ככל"ה ממש אתיא.

האי אימא, לא אפסיק רעותא דתרווייהו לעלמין, בחד נפקין, בחד שריין. לא אפסיק דא מן דא, ולא אסתלק דא מן דא. ובגין פך כתיב ונהר יוצא מעדן, יוצא תדיר, ולא אפסיק. הדא הוא דכתיב, וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ובגין פך כתיב רעיתי, פרעותא דאתוה שריין, באגרתא שלימותא. אכל הכא אקרי פלה, דכד אתא דכורא לאתחפרא עמה, היא כלה, ככלה איהא אתיא ממש.

בגין פך, תרי (וי' ודא) תקוונא דנוקבי פריש שלמה. תקוונא דקדמיתא סתימא, בגין דאיהי סתימא. ותקוונא תנינא פריש ימיר, ולא סתים פולי היא. ולבחר תליא כה שבתא בהיא דלעילא. דכתיב, (שיר השירים ו) אחת היא לאלמה ברה היא לילדתה. ובגין דאיהי אימא מתעטרא בעטרא דכלה, ורעותא דיו"ד לא אפסיק מגיה לעלמין, אתהיב ברושמתא פל חירו דעבדין. פל חירו דכלא. פל חירו דחכיבא, לזכאה לכלא.

דכתיב, (ויקרא טו) כי ביום הזה יכפר עליכם. וכתיב (ויקרא כח) וקדשתם את שנת החמשים שנה יובל היא. מאי יובל. קמה דאת אמר (ירמיה י) ועל יובל ישלח שרשיו. משום ההוא נהר דאתי ונגיד ונפיק, ואתי תדיר, ולא פסיק.

כתיב (דף ר"צ א"ב) (משלי ב) כי אם לבניה תקרא לתבונה תמן קולך. פינן דאמר כי אם לבניה תקרא, אמאי לתבונה. אלא כלא קמה דאמינא. הי מנייהו עלאה. בינה עלאה מתבונה. בינה אב ואם ובן. ו"ה: אב ואם, ובן בגווייהו. תבונה: פלא כללא דבגין, בן זב"ת, ו"ה. ולא אשתכח אב ואם, אלא באימא, דאימא ודאי (ס'א אלא כתיב, ותבונה ודאי אימא) רביעא עליהו, ולא אתגליא. אשתכח דכללא דתרין בנין, אקרי תבונה. וכללא דאב ואם ובן, אקרי בינה. וכד פני לאכללא כללא, בהאי אתפליל. ו"הא אב ואם ובן, אקרו חקמה בינה ודעת. בגין דהאי בן נטיל סמינן דאביו ואמיה, אקרי דעת, דהוא סהדותא דתרווייהו. והאי בן, אקרי בורקא. דכתיב, בני בכורי ישראל. ובגין דאקרי בורקא, נטיל תרין חולקין. וכד אתרבי בעטרוי, נטיל תלת חולקין. ובגין פך ובגין פך, תרין חולקין, ותלת חולקין פלא חד מלה. והאי והאי הכי (ס'א ח) הוי ירותא דאביו ואמיה גרית.

מאי ירותא דא. אחסנתא דאביו ואמיה, ותרין עטרין דהו גניזין בגווייהו, ונחסניו לבן דא. מסטרא דאביו, הנה גניז בגווייהו חד עטרא, דאקרי חסד. ומסטרא דאימא, חד עטרא דאקרי גבורה. וכלהו מתעטרין פרישיה, ואחיד לון. וכד נהרין אלין אב ואם עליה, פלה אקרו תפילין דרישא, וכלא נטיל בן דא, ורית כללא, ואתפשט בכל גופא. והאי בן זב"ת לברתא. וברתא מגיה אתון. ועל פל פנים מביאן ברא גרית ולא בריתא. ברא גרית לאביו ולאמיה ולא בריתא. ומגיה אתון בריתא. קמה דכתיב, (ויטאל ד) ומזון לכלא ביה. (ואי תיבא כל סאי וסאי אקרוני ערק וזקק בחד אינון וחד כללא).

הני אב ואם, פלילן ומתחפרו דא פדא. ואב טמיר ימיר. וכלא אחיד מעתיקא קדישא, ותליא ממוזלא קדישא, זקורו דכל זקורין. ואלין אב ואם, מתקנין ביתא, קמה דאמינא דכתיב, (משלי כד) בחכמה יבנה בית ובתבונה יתמונו ויבדעת דתריים ויעלם כל הון זקן ונעם. וכתיב (משלי כב) כי נעים בן תשמרם בבטונך. (ומי כללא דכלא, כמח דאמינא ומליון פופולא קדישא ומדא.) אמר רבי שמעון, באגרתא לא גלינא כללא. וכל הני מלין, סמירין בלבאי הוו עד השתא, ובעינא לאטמרא לון לעלמא דאתי, משום דתמן

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים כח כל איש ישראל שיכול ללמוד ולקיים מצוותי הקדוש בכל יום, כל גוי
 כפי רובו, שצילתו הנהגה לרבי משה ליהודי תשע"ב, וקיימו הגאולה כדור, וירושם מבינות
 פחדות, באורות מאות עשר, ומלוח בדרוש קל רב, ומחלק לוי השיעור של כל יום, ומכוח
 הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נאנו מבלות הרע והמרה, המר ומבוסס רבים, כמאמר חבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוהרא והיין ישראל מלוח.
 ונא נבשק לרביבות בקריאת הקמורת ככסוה וכושמתה לכל הודמות (בניקוי על מה שארומים סדר
 הולח) במקומות הקדושים וכבדי דניקים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אסיה הקמורת, שראו כבולת
 הנהגת הרעות, ומסמקת הדינים, ומבוססת מרת הרין למה הדינים, אלא מן מבלות זרעות ומנומת.
 וישנת חלת יוספ תהילתו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וישו לנאלו נאלה עלם כשוכה התה
 כ"ב

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

13

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים כח כל איש ישראל שיכול ללמוד ולקיים מצוותי הקדוש בכל יום, כל גוי
 כפי רובו, שצילתו הנהגה לרבי משה ליהודי תשע"ב, וקיימו הגאולה כדור, וירושם מבינות
 פחדות, באורות מאות עשר, ומלוח בדרוש קל רב, ומחלק לוי השיעור של כל יום, ומכוח
 הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נאנו מבלות הרע והמרה, המר ומבוסס רבים, כמאמר חבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוהרא והיין ישראל מלוח.
 ונא נבשק לרביבות בקריאת הקמורת ככסוה וכושמתה לכל הודמות (בניקוי על מה שארומים סדר
 הולח) במקומות הקדושים וכבדי דניקים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אסיה הקמורת, שראו כבולת
 הנהגת הרעות, ומסמקת הדינים, ומבוססת מרת הרין למה הדינים, אלא מן מבלות זרעות ומנומת.
 וישנת חלת יוספ תהילתו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וישו לנאלו נאלה עלם כשוכה התה
 כ"ב

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

14

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים כח כל איש ישראל שיכול ללמוד ולקיים מצוותי הקדוש בכל יום, כל גוי
 כפי רובו, שצילתו הנהגה לרבי משה ליהודי תשע"ב, וקיימו הגאולה כדור, וירושם מבינות
 פחדות, באורות מאות עשר, ומלוח בדרוש קל רב, ומחלק לוי השיעור של כל יום, ומכוח
 הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נאנו מבלות הרע והמרה, המר ומבוסס רבים, כמאמר חבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוהרא והיין ישראל מלוח.
 ונא נבשק לרביבות בקריאת הקמורת ככסוה וכושמתה לכל הודמות (בניקוי על מה שארומים סדר
 הולח) במקומות הקדושים וכבדי דניקים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אסיה הקמורת, שראו כבולת
 הנהגת הרעות, ומסמקת הדינים, ומבוססת מרת הרין למה הדינים, אלא מן מבלות זרעות ומנומת.
 וישנת חלת יוספ תהילתו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וישו לנאלו נאלה עלם כשוכה התה
 כ"ב

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

15

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים כח כל איש ישראל שיכול ללמוד ולקיים מצוותי הקדוש בכל יום, כל גוי
 כפי רובו, שצילתו הנהגה לרבי משה ליהודי תשע"ב, וקיימו הגאולה כדור, וירושם מבינות
 פחדות, באורות מאות עשר, ומלוח בדרוש קל רב, ומחלק לוי השיעור של כל יום, ומכוח
 הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נאנו מבלות הרע והמרה, המר ומבוסס רבים, כמאמר חבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוהרא והיין ישראל מלוח.
 ונא נבשק לרביבות בקריאת הקמורת ככסוה וכושמתה לכל הודמות (בניקוי על מה שארומים סדר
 הולח) במקומות הקדושים וכבדי דניקים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אסיה הקמורת, שראו כבולת
 הנהגת הרעות, ומסמקת הדינים, ומבוססת מרת הרין למה הדינים, אלא מן מבלות זרעות ומנומת.
 וישנת חלת יוספ תהילתו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וישו לנאלו נאלה עלם כשוכה התה
 כ"ב

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

16

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

שְׁאֵלְתָא שְׂאֵיל לְנָא, כְּמָה דְכְתִיב, (ישעיה לז) הֲרֵינָה אָמוֹנֵת תִּתֵּן חוֹסֵן וְשׁוֹעוֹת חֲכִמָּה וְדַעַת וְגו'. וְחֲכִמָּה בְּעִינֵי מִינֵי, וְהִשְׁתַּא רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּהַאי, הָא בְּלָא כְּסוּפָא אֵיעוּל קָמִי פְּלִטְרוּי.

בְּרִיב (שְׂמוּרָא א ב) כִּי אֵל דְּעוֹת יי'. דְּעוֹת וְדָאִי, הוּא הַדְּעַת. בְּדַעַת כַּל פְּלִטְרוּי אֲתַמְלִינֵי. דְּכַתִּיב, וְבַדְעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ. (בבב קד) דַּעַת אַחְרָא לֹא אֲתַמְלֵא, דְּהָא טְמִירָא אֲזִיל בְּגוּוּיָה, וְדַעַת חֲלָלִיל בִּיה. דַּעַת חֲדָרִי בְּמוֹחֵי, וְאֲתַפְּשֵׁט בְּמוֹחָא כְּלָא. (בכסופא, בנפשא כלא, כי אל דעות יי').

בְּסַפְרָא דְאַגְדָּתָא תְּנִינָן, כִּי אֵל דְּעוֹת יי', אֵל תְּקַרֵי דְּעוֹת, אֵלָא עֲדוּת. דְּהוּא סְהוּדָתָא דְכְּלָא, סְהוּדָתָא דְתַרְיִן חוּלְקוֹן, כְּמָה דַּאֲתָ אָמַר (תהלים עח) וְיָקָם עֲדוּת בְּעַנְקֵב. וְאַף עַל גַּב דְּהָאִי מְלָה, אֲוֹקְמוּהָ בְּסַפְרָא דְעִנְיֹתָא בְּגוּוּנָא אַחְרָא. הָתָם בְּאַתְרֵיהּ שְׁלִים, הָכָא כְּלָא שְׁפִיר, וְכְלָא הוּי, פִּד אֲסִיתִים מְלָה.

הָא' אָב וְאָם, פְּלַהוּ בְּהוּ כְּלִילָן, כְּלָא בְּהוּ סְתִימָן, וְאֵינּוֹן סְתִימָן בְּמוֹזְלָא קְדִישָׁא, עֲתִיקָא דְכַל עֲתִימָן. בִּיה סְתִימָן. בִּיה פְּלִילָן. כְּלָא הוּא, כְּלָא תְּוִי. בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ שְׁמִיה, לְעַלְמַם וְלְעַלְמֵי עַלְמִין.

כְּלָא מְלִין דְּאַדְרָא יְאוּת, וְכַלְהוּ מְלִין קְדִישִׁין, מְלִין דְּלָא סְטָאן לִימִינָא וְלִשְׁמַאלָא, פְּלַהוּ מְלִין דְּסְתִימָן, וְאֲתַמְלִינֵי לֵאֲיִנּוֹן דְּעֲאֵלוּ וְנִפְקוּ, וְכְלָא הָכִי הוּא. וְעַד הַשְׁתַּא הוּוּ מְתַפְּסִין אֲלִין מְלִין דְּדַחִילָנָא לְגַלְגָּלָא, וְהִשְׁתַּא אֲתַמְלִינֵי. וְגַלְיָ קָמִי (פסלם) עֲתִיקָא קְדִישָׁא, דְּהָא לֹא לִיקְרָא דִּילִי וְדַבִּית אָבָא עֲבִידָנָא, אֵלָא בְּגִין דְּלָא אֵיעוּל כְּסוּפָא קָמִי פְּלִטְרוּי עֲבִידָנָא. וְעוֹד, הָא חֲמִינָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכַל הֲנִי זְבָאִי קְשׁוּט דְּהָכָא מִשְׁתַּפְּחֵן, פְּלַהוּ מִסְתַּפְּחִין עַל יְדֵי. דְּהָא חֲמִינָא דְכַלְהוּ חֲדָאן בְּהָאִי הַלּוּלָא דִּילִי, וְכַלְהוּ זְמִינֵין (דף רצ"א ט"ב) בְּהַהוּא עֲלָמָא בְּהִילּוּלָא דִּילִי, זְבָאָה חוּלְקֵי.

אָמַר רַבִּי אָבָא, פִּד סִיִּים מְלָה דָא בּוּצִינָא קְדִישָׁא, בּוּצִינָא עֲלָאָה, אָרִים דְּוִי, וְכַהּ וְחִייד. בְּעָא לְגַלְגָּלָא מְלָה חֲדָא. אָמַר, בְּמִלָּה דָא אֲצַטְעֲרָנָא כָּל יוֹמָא, וְהִשְׁתַּא לֹא יִהְבִּין לִי רְשׁוּתָא. אֲתַתְּפֵהּ, וְיִתִּיב, וְרַחֲשֵׁי בְּשַׁפְּוּתֵיהּ, וְסָגִיד תַּלְת זְמַנִּין, וְלֹא הָהּ יִכִּיל בַּר גַּשׁ לֹאֲסַתְּפֵלָא בְּאַתְרֵיהּ, כָּל שָׁפָן בִּיה. אָמַר, פּוּמָא פּוּמָא, דְּזִכִּית לְכָל הָאִי, לֹא אֲנָגִיבוּ מְבוּעָה. מְבוּעָה נְפִיק וְלֹא פִסַּק. עֲלָף קְרִינָן (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מְעַדָּן. וְכַתִּיב (ישעיה ח) וְכִמּוּצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימֵי.

הָאִידְנָא אֲסַהֲדָנָא עַלֵי. דְּכָל יְדִימִין דְּקָאִימְנָא, תְּאִיבָנָא לְמַחְמֵי יוֹמָא דָא, (כ"א רעוּתָא לְגַלְגָּלָא חוּא דָא) וְלֹא סְלִיק בְּרַעוּתֵי (כ"א בדי), בַּר הָאִידְנָא, דְּהָא

בְּעֵטְרָא דָא מְתַעֲטֵר הָאִי יוֹמָא. וְהִשְׁתַּא בְּעִינָא לְגַלְגָּלָא מְלִין, קָמִיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא כַּלְהוּ מְתַעֲטְרִין בְּרִישֵׁי. וְהָא יוֹמָא לֹא יִתְרַחַק לְמִיעוּל לְדוֹכְתֵיהּ, כִּיּוֹמָא אַחְרָא. דְּהָא כָּל יוֹמָא דָא בְּרַשׁוּתֵי קָמִימָא. וְהִשְׁתַּא שְׁרִינָא לְגַלְגָּלָא מְלִין, בְּגִין דְּלָא אֵיעוּל כְּסוּפָא לְעֲלָמָא דְאַתֵּי. וְהָא שְׂרִינָא אִימָא.

בְּרִיב, (תהלים פט) צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסָאָךְ חֶסֶד וְאֶמֶת יִקְדְּמוּ פְּנֵיךְ. מֵאֵן חֲפִימָא, יִסְתַּפֵּל בְּהָאִי, לְמַחְמֵי אֲוִרְחוּי (כ"א דע"י) דְּקְדִישָׁא עֲלָאָה, דִּינֵין דְּקִשׁוּט, דִּינֵין דְּמִתַּעֲטְרָן בְּכַתְרֵי עֲלָאִין. דְּהָא חֲמִינָא דְכַלְהוּ בּוּצִינֵין נְתַרִין מְבוּצִינָא עֲלָאָה, טְמִירָא דְכָל טְמִירִין, פְּלַהוּ דְרַגִין לְאַתְנַהֲרָא. (כ"א בבלו אינו דרנו לאתנרא) וְכַהֲוּא נְהוּרָא דְכָכַל דְרַגָּא וְדְרַגָּא, אֲתַגְלִינָא מַה דְאַתְגְלִינָא, וְכַלְהוּ נְהוּרִין אַחֲדִין, נְהוּרָא דָא בְּנְהוּרָא דָא, וְנְהוּרָא דָא, בְּנְהוּרָא דָא, וְנְהוּרִין דָא בְּדָא, וְלֹא מְתַפְּרִשָׁן דָא מִן דָּא.

נְהוּרָא דְכַל בּוּצִינָא וּבּוּצִינָא, דְאַקְרוּן תְּקוּנֵי מוּלְכָא, כְּתַרֵי מוּלְכָא, כָּל חַד וְחַד, נְהִיר וְאַחֲדִי בְּהַהוּא נְהוּרָא דְלִגּוּ לִגּוּ, וְלֹא מְתַפְּרִשׁ לְבַר. וּבְגִין כֵּךְ פְּלַא בְּחַד דְרַגָּא אֲסַתְּלַק, וְכַלָּא בְּחַד מְלָה אֲתַעֲטֵר, וְלֹא מְתַפְּרִשׁ דָּא מִן דָּא, אִיהוּ וְשְׁמִיה חַד הוּא. נְהוּרָא דְאַתְגְלִינָא, אֲקַרֵי לְבוּשָׁא דְמוּלְכָא. נְהוּרָא דְלִגּוּ לִגּוּ, (בכסופא נהורא חוּא חס) נְהוּרָא סְתִים, וְכַהּ שְׁרָאָה הוּא דְלָא אֲתַפְּרִשׁ וְלֹא אֲתַגְלִינָא.

וְכַלְהוּ בּוּצִינֵי, וְכַלְהוּ נְהוּרִין, נְהוּרִין מְעַתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכַל סְתִימָן, בּוּצִינָא עֲלָאָה. וְכַד מְסַתְּפִלָן, פְּלַהוּ נְהוּרִין דְאַתַּפְּשִׁטָן. לֹא אֲשַׁתְּכַח בַּר בּוּצִינָא עֲלָאָה, דְאַטְמַר וְלֹא אֲתַגְלִינָא. בְּאִינוֹן לְבוּשִׁין דְיִקְר, לְבוּשֵׁי קְשׁוּט, תְּקוּנֵי קְשׁוּט, בּוּצִינֵי קְשׁוּט, אֲשַׁתְּכַחוּ תְרִין בּוּצִינֵין, תְּקוּנָא דְכּוּרְסִינָא דְמוּלְכָא, וְאַקְרוּן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. וְאֵינּוֹן שִׁירוּתָא, וְשְׁלִמּוּתָא, כְּכַל מַהֲיִמְנוּתָא. וְכַהּ מְתַעֲטְרִין כָּל דִּינֵין דְלַעֲיָלָא וְתַמָּא, וְכַלָּא סְתִים בְּמִשְׁפָּט. וְצֶדֶק מַהֲאִי מִשְׁפָּט אֲתַנּוּ. וְלִזְמַנֵּין קְרִינָן לֵה, (בראשית יד) וּמִלְכֵי צֶדֶק מְלַךְ שְׁלָם.

כַּד מְתַעֲרִין דִּינֵין מִמִּשְׁפָּט, פְּלַהוּ רַחֲמֵי, פְּלַהוּ בְּשִׁלְמוֹ. דְּהָאִי מְבַסֵּם לְהָאִי צֶדֶק, וְדִינֵין מְתַפְּקִין, וְכַלְהוּ נַחֲתִין לְעֲלָמָא בְּשִׁלְמוֹ, בְּרַחֲמֵי. וְכַדִּין (אמר) שְׁעַתָּא דְמַתְּחַבְּרָן דְכַר וְגוּקְבָא, וְכַל עֲלָמִין פְּלַהוּ בְּרַחֲמֵי, וּבְחַדְוָתָא.

וְכַד אֲסִיגָוּ חוּבֵי עֲלָמָא, וְאֲסַתְּאֲבַת מְקַדְשָׁא, וְדְכּוּרָא אֲתַרְחַק מִן נוּקְבָא, וְחוּרָא תְּקִיפָא שְׁרָאָה לְאַתְנַרָא, וְוִי לְעֲלָמָא דְמַתְּנָן בְּהַהוּא זְמַנָּא מְהָאִי צֶדֶק. כְּמָה חֲכִילֵי טְרִיקִין מְתַעֲרִין בְּעֲלָמָא, כְּמָה זְבָאִין מְסַתְּפִלָן מְעֲלָמָא.

וְכַל כֵּךְ לְמַה. בְּגִין דְאַתְרַחַק דְכּוּרָא מִן נוּקְבָא, וּמִשְׁפָּט לֹא קָרִיב בְּצֶדֶק דָּא. וְעַל הָאִי כְּתִיב, (משלי יג) וְיֹשֵׁב נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט, מִשְׁפָּט אֲתַרְחַק מְהָאִי צֶדֶק, וְלֹא אֲתַפְּסָמָא, וְצֶדֶק יִנְקָא מֵאַתְרָא אַחְרָא.

וְעַד דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה מְלָכָא, (קהלת ה) אֵת הַכֹּל דְּאִיתִי בִימֵי הַבָּלִי יֵשׁ צָדִיק אוֹבֵד בְּצֶדְקוֹ וְגו', הַכֹּל דָּא, (כ"א ל"ג חבל דא) הַכֹּל חֲדָא, מְהַבְּלִים דְלַעֲיָלָא, דְאַקְרוּן אֲפִי מוּלְכָא, וְדָא אִיהוּ מְלִכּוּתָא קְדִישָׁא, דְכַד הָאִי מְתַעֲרָא בְּדִינוּי, פְּתִיב יֵשׁ צָדִיק אוֹבֵד בְּצֶדְקוֹ. מָאִי טַעְמָא. מְשׁוּם דְמִשְׁפָּט אֲתַרְחַק מֵצֶדֶק. וּבְגִין כֵּךְ אֲקַרֵי, וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט.

הָא חוּזֵי, פִּד אֲשַׁתְּכַח זְבָאָה עֲלָאָה בְּעֲלָמָא, רַחֲמֵימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲפִילוּ כַד אֲתַעֲרֵ צֶדֶק בְּלַחְדוּדֵי, וְכִיל עֲלָמָא לְאַשְׁתַּבּוּכָא בְּגִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּעֵי בְּקַרְיָה, וְלֹא מְסַתְּפִי (דף רצ"ב ט"א) מִן דִּינָא. וְכַד הָאִי הוּא זְבָאָה לֹא קָיִמָא בְּקִיּוּמֵיהּ, מְסַתְּפִי אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט, וְלֹא יִכִּיל לִימַיקָם בִּיה. כָּל שָׁפָן בְּצֶדֶק.

דְּוֹד מוּלְכָא, בְּקַדְמִיתָא אָמַר, (תהלים כז) בְּחִנֵּי יי' וְנִסְגִי. דְּהָא אָנָּא לֹא מְסַתְּפִינָא מְכַל דִּינֵין, אֲפִילוּ מְהָאִי צֶדֶק, וְכַל שָׁפָן דְאַחֲדִינָא בִּיה, מַה כְּתִיב. (תהלים יז) אָנִי בְּצֶדֶק אֲחֻזֵּה פְּנֵיךְ, בְּצֶדֶק וְדָאִי. לֹא מְסַתְּפִינָא לְמַיקָם בְּדִינוּי. בְּתַר דְּהַב, אֲפִילוּ מִמִּשְׁפָּט מְסַתְּפִי, דְכַתִּיב, (תהלים קכג) וְאַל תִּבָּא בְּמִשְׁפָּט אֲתָ עֲבָדְךָ.

הָא חוּזֵי, פִּד מְתַבְּסָמָא הָאִי צֶדֶק מִמִּשְׁפָּט, כְּדִין אֲקַרֵי צֶדֶקָה. וְעֲלָמָא מְתַבְּסָמָא בְּחֶסֶד, וְאַתְמוּלָא מְגִיָּה. דְכַתִּיב, (תהלים לג) אוֹהֵב צֶדֶקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי' מְלָאָה הָאָרֶץ.

אֲסַרְבְּנָא עַלֵי, דְכָל יוֹמָאִי הוּינָא מְצַטְעֵר עַל עֲלָמָא, דְלֹא יַעֲרַע בְּדִינוּי דְצֶדֶק, וְלֹא יִקְוִד עֲלָמָא בְּשַׁלְחוּבוּי. כְּמָה דְכַתִּיב, (משלי ז) אַכְלָה וּמְחַתַּה פִּיה. מִפְּאֵן וְלִהְלָאָה, כְּפּוּם כָּל חַד, כְּפּוּם בְּרִיא עֲמָקָא, וְהָא בְּדָרָא דָא אִית בִּיה זְבָאִין, וְזַעֲרִין אֵינּוֹן דִּיקוּמוֹן לְאַגְנָא עַל עֲלָמָא, וְעַל עֲאֵנָא, מְאַרְבְּעָה זְוִינָן. (כ"א עַל עֲלָמָא, וְעֵלְמָא בְּעִינוּ).

עַד כָּאן אַחֲדִין מְלִי דָא בְּדָא, וּמְתַפְּרִשָׁן מְלִין דְּסְתִימִין בְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְכַל סְתִימָן, וְהִיךְ אַחֲדִין אֲלִין בְּאַלִּין. מִפְּאֵן לְהֲלָאָה, מְלִין דְזַעֲרֵי אֲנָפִין, אֵינּוֹן דְלֹא אֲתַגְלִינֵין בְּאַדְרָא. אֵינּוֹן דְהוּוּ סְתִימִין בְּלָבָאִי, וְתַמָּן לֹא אֲתַקְנֵן. (עַד כָּאן סְתִימִין מְלִין) הִשְׁתַּא אֲתַקְנֵן וְאַתְגְלִינֵין, וְכַלְהוּ מְלִין סְתִימִין, וּבְרִירִין פְּלַהוּ. זְבָאָה חוּלְקֵי, וְאֵינּוֹן דִּירְתוּ יוֹרְתָא דָא, דְכַתִּיב, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הִעָם שָׁפְכָה לוֹ וְגו'.

הָאִי דְאוּקְיָמָנָא, אָב וְאָם בְּעַתִּיקָא אַחֲדִין, בְּתִיקוּנֵי, הָכִי הוּא. דְּהָא

מְמוּחָא סְתִימָאָה דְכַל סְתִימִין מְלִין, (כ"א נפקין) וְמַתְּאֲחִדֵן בִּיה. (ואף על גב דעתיקא קדישא אמתתן בלחודו) וְכַד יִסְתַּפְּלִין (כבל) מְלִי. כְּלָא הוּא עֲתִיקָא בְּלַחְדוּדֵי, הוּא תְּוִי, וְהוּא יְהָא. וְכַל הֲנִי תְּקוּנֵין בִּיה. אַחֲדִין בִּיה סְתִימָן לֹא מְתַפְּרִשָׁן מְגִיָּה מוּחָא סְתִימָאָה לֹא אֲתַגְלִינָא וְלֹא תְּלִיא בִּיה אָ"ב וְאָ"ם מְהָאִי מוּחָא נִפְקוּ, אֲתַפְּלִילוּ בְּמוֹזְלָא, וְכַהּ מְלִין, וְכַהּ אַחֲדִין. זַעֲרֵי אֲנָפִין, בְּעַתִּיקָא קְדִישָׁא מְלִינָא וְאַחֲדִי. וְהָא אוּקְיָמָנָא מְלִי בְּאַדְרָא. זְבָאָה חוּלְקִיָּה דְמֵאֵן דְּעֲאֵל וְנִפְקֵי, וְיִגְדַע אוּרְחִין דְלֹא יִסְטֵי לִימִינָא וְלִשְׁמַאלָא. וּמֵאֵן דְלֹא עֲאֵל וְנִפְקֵי, טַב לִיָּה דְלֹא אֲבַרֵי. וְכַתִּיב (חושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם דְרַכִּי יי'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מְסַתְּפֵל הוּינָא כָּל יוֹמָא בְּהָאִי קְרָא, דְכַתִּיב, (תהלים לז) בִּינֵי תַתְּחִלָּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲגוּיִם וְיִשְׁמְחוּ. וְהָאִידְנָא אֲתַקְיָם קְרָא כְּלָא. בְּנֵי תַתְּחִלָּל נַפְשִׁי וְדָאִי, דְּהָא נַשְׁמָתִי בִּיה אַחֲדִיא, בִּיה לְהֻטָּא, בִּיה אֲתַבְּבָתָא וְאֲשַׁתְּדַלַּת וְכַהּ אֲשַׁתְּדַלַּת דָּא תַסְתַּלַּק לְאַתְרָהָא. יִשְׁמְעוּ עֲגוּיִם וְיִשְׁמְחוּ, כָּל הֲנִי צֶדֶקִינָא, וְכַל בְּנֵי צֶדֶקִינָא, וְכַל בְּנֵי מְתַבְּסָמָא קְדִישָׁא, וְנָפְאִין דְאַתְרִין הִשְׁתַּא עִם קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, פְּלַהוּ שְׁמַעִין מְלִי, וְחַדְדָּן. בְּגִין כֵּךְ, (תהלים לד) גִּדְּלוּ לִי אֲתִי וְגְרוּמָמָה שְׁמוֹ יַחְדָּיו.

פְּרַח וְאַמַר, פְּתִיב, (בראשית לז) וְאַלְהֵי הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר מוּלְכוּ בְּאַרְץ אֲדוּם. דְּהָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים מז) כִּי הִנֵּה הַמַּלְאָכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּיו. נוֹעְדוּ, בְּאֵן אַתְר. בְּאַרְץ אֲדוּם. בְּאַתְר דְּרִינֵין מְתַאֲחִדִין תַמָּן. עִבְרוּ יַחְדָּיו, דְכַתִּיב וְיָמַת וְיִמְלוּךְ תַחֲתֵי הַדְר וְשֵׁם עִירוֹ וְשֵׁם אֲשֶׁתוֹ מְהִיטְבָּאֵל פַּת מְטָרָה פַת מִי זָהָב. מִי זָהָב וְדָאִי כְמָה דְאוּקְיָמָנָא בְּאַדְרָא.

(והא) בְּסַפְרָא דְאַגְדָּתָא דְרַב הַמְנוּנָא סְבָא אֲתַמַר, וְיִמְלוּךְ תַחֲתֵי הַדְר. הַדְר וְדָאִי, כְּמָה דַּאֲתָ אָמַר, (ויקרא כז) פְּרִי עֵץ הַדְר. וְשֵׁם אֲשֶׁתוֹ מְהִיטְבָּאֵל, כְּמָה דַּאֲתָ אָמַר פְּפוּת תְּמָרִים. וְכַתִּיב, (תהלים צב) צֶדֶק בְּתַמָּר יִפְרֹחַ, דָּאִיהִי דְכַר וְנוּקְבָא. הָאִי אֲתַקְרִיאָת פַּת מְטָרָה, פַּת מְהַהוּא אָמַר דְּטַרְדִּין כְּלָא לְאַתְבְּבָתָא, וְאַקְרִי אָב. וְכַתִּיב (כ"א כז) לֹא יַדַע אֲנוּשׁ עֲרַפָּה וְלֹא תִמְצָא בְּאַרְץ חַיִּים. דְכַר אַחַר, פַּת מֵאִימָא, דְמִסְטַרְהָא מְתַאֲחִדִין דִּינֵין. דְּטַרְדִּין (דף רצ"ב ע"ב) לְכַלָּא. פַּת מִי זָהָב, דְיִנְקָא בְּתַרְיִן אֲנָפִין, דְנְהִירוּ בְּתַרְיִן גְּוִוִּין. בְּחֶסֶד וּבְדִינָא.

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לפרע לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
 כרי רבתי, שפילו תיבה לבי סומלל ריבה ליהות תשע, וקייב תהלה כיוצ, וירופע מבינות
 פחדות, בארות אמתה עש, ומלות בדרוש קי רבד, ומחלק לי השיעור של כל יום, וכוונת
 להודו הריקרה כפס הודו הקדוש ונא מבלות הרע וזמר הוה, מסור ומחיים רעים, כמסור ונאבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוטרוא או יעקן ישראל מלחא.
 ונא נכס לרביבות בקריאת הקמורת ככסוה וכוונתה לכל הודמנות (בניקוי על מה שארומים סודר
 הוהלל) במקומות הקדושים וכקברי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נודל מלה אטות הקמורת, שארא כבטלה
 הנותנת הרעות, ומסמקת הדינים, ומכנסת כוח הרין למה הדינים, אלא מן מבלות דעות ומנוטות.
 וישנת תהלת יוספ תהילתו, ויכל שיהינה, ונאב לפני נאקשים, ויודיש לנאלול נאלול עולם כסובת התת
 כ"ד

הפגיש לישותה ה ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

17

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לפרע לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
 כרי רבתי, שפילו תיבה לבי סומלל ריבה ליהות תשע, וקייב תהלה כיוצ, וירופע מבינות
 פחדות, בארות אמתה עש, ומלות בדרוש קי רבד, ומחלק לי השיעור של כל יום, וכוונת
 להודו הריקרה כפס הודו הקדוש ונא מבלות הרע וזמר הוה, מסור ומחיים רעים, כמסור ונאבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוטרוא או יעקן ישראל מלחא.
 ונא נכס לרביבות בקריאת הקמורת ככסוה וכוונתה לכל הודמנות (בניקוי על מה שארומים סודר
 הוהלל) במקומות הקדושים וכקברי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נודל מלה אטות הקמורת, שארא כבטלה
 הנותנת הרעות, ומסמקת הדינים, ומכנסת כוח הרין למה הדינים, אלא מן מבלות דעות ומנוטות.
 וישנת תהלת יוספ תהילתו, ויכל שיהינה, ונאב לפני נאקשים, ויודיש לנאלול נאלול עולם כסובת התת
 כ"ד

הפגיש לישותה ה ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

18

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לפרע לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
 כרי רבתי, שפילו תיבה לבי סומלל ריבה ליהות תשע, וקייב תהלה כיוצ, וירופע מבינות
 פחדות, בארות אמתה עש, ומלות בדרוש קי רבד, ומחלק לי השיעור של כל יום, וכוונת
 להודו הריקרה כפס הודו הקדוש ונא מבלות הרע וזמר הוה, מסור ומחיים רעים, כמסור ונאבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוטרוא או יעקן ישראל מלחא.
 ונא נכס לרביבות בקריאת הקמורת ככסוה וכוונתה לכל הודמנות (בניקוי על מה שארומים סודר
 הוהלל) במקומות הקדושים וכקברי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נודל מלה אטות הקמורת, שארא כבטלה
 הנותנת הרעות, ומסמקת הדינים, ומכנסת כוח הרין למה הדינים, אלא מן מבלות דעות ומנוטות.
 וישנת תהלת יוספ תהילתו, ויכל שיהינה, ונאב לפני נאקשים, ויודיש לנאלול נאלול עולם כסובת התת
 כ"ד

הפגיש לישותה ה ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

19

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לפרע לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
 כרי רבתי, שפילו תיבה לבי סומלל ריבה ליהות תשע, וקייב תהלה כיוצ, וירופע מבינות
 פחדות, בארות אמתה עש, ומלות בדרוש קי רבד, ומחלק לי השיעור של כל יום, וכוונת
 להודו הריקרה כפס הודו הקדוש ונא מבלות הרע וזמר הוה, מסור ומחיים רעים, כמסור ונאבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוטרוא או יעקן ישראל מלחא.
 ונא נכס לרביבות בקריאת הקמורת ככסוה וכוונתה לכל הודמנות (בניקוי על מה שארומים סודר
 הוהלל) במקומות הקדושים וכקברי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נודל מלה אטות הקמורת, שארא כבטלה
 הנותנת הרעות, ומסמקת הדינים, ומכנסת כוח הרין למה הדינים, אלא מן מבלות דעות ומנוטות.
 וישנת תהלת יוספ תהילתו, ויכל שיהינה, ונאב לפני נאקשים, ויודיש לנאלול נאלול עולם כסובת התת
 כ"ד

הפגיש לישותה ה ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

20

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

עד לא אברי עלמא, לא הוו משגיחין אנפין באנפין, ובגין כך, עלמין קדמאי אתחברו, ועלמין קדמאי בלא תקונא אתעבידו. והוא דלא הוה בתקונא, אקרי זיקין נצוצין, פהאי אומנא, מרצפא (כ"א ספחא), פד אקתש במנא דפרזלא, אפיק זיקין לקל עיבר, ואינון זיקין דנפקין, נפקין להיטין ונהירין, ודעכין לאלטר. ואלין אקרונו עלמין קדמאי. ובגין כך אתחברו ולא אתקנימו. עד דאתקנו עתיקא קדישא, ונפיק אומנא (כ"א ספחא) לארמונותיה.

ועל האי תנינא במתניתא דילן, דניצוצא אפיק זיקין בזיקין (כ"א דבנינא אפיק זיקין נצוצין) לתלת מאה ועשרין עיבר. ואינון זיקין, עלמין קדמאי אקרונו, ומיתו לאלטר. לבתר נפיק אומנא (כ"א ספחא) לארמונותיה, ואתקנו בדכר ונוקבא, והני זיקין דאתדעכו ומיתו, השתא אתקנימו פלא. מבונינא דקדדינותא, נפק ניצוצא, פטישא תקיפא, דבטש, ואפיק זיקין עלמין קדמאי, ומתערבי (כ"א וסחרי) באוריא דכיא, ואתבסמו דא בך. כד אכתב אב"א ואימ"א, והוא אב הוא, מרוחא דגניו בעתיק יומין, ביה אתגניו האי אוריא, ואכליל לניצוצא, דנפק מבונינא דקדדינותא דגניו פמעי דאימא. וכד אתחברו תרווייהו, ואתפלילו דא בך. נפיק גולגולתא חד תקיפא, ואתפשט בסטרוי, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. כמה דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכחו בחד, כך כלא אנדמן בתלת רישין, כמה דאמינא.

כהאי גולגולתא דזעיר אנפין, גטיף טלא מרישא הנורא (אחד ליה), והוא טלא אתחזי בתרי גוויי, ומניה מתון חקלא דתפוחין קדישין. ומיהאי טלא דגולגולתא דא, טחנין מנא לצדיקיא לעלמא דהתי, וביה זמינו מתיא לאחיא. ולא אודמן מנא דנפל מהאי טלא, בר הוא ומנא בומנא דאזלו ישראל במדברא, וזן להו עתיקא דכלא, מהאי אמר. מה דלא אשתכח לבתר. הדא הוא דכתיב, (שמות טו) הגני ממטיר לכם לחם מן השמים. כמה דאת אמר (בראשית כו) ויתן לך האלהים מטל השמים וגו'. האי כההוא ומנא. לזמנא אתרא תנינו, קשים מזונותיו של אדם קמי קדישא בריך הוא. והא פמוזלא תלייא במזלא ודאי. ועל פן פני חיי ומזוני, לאו בזכותא תלייא מלתא, אלא במזלא תלייא מלתא, וכלא תליין בהאי מזלא, כמה דאוקימנא.

תשעה אלפין רבוא עלמין, וטליין וסמכין על האי גולגולתא. והאי אוריא דכיא אתפליל בכלא, פין דהוא כליל מפלא וכלא אתפליל ביה, אתפשטו אנפוי לתרין סטרוין, בתרי נהורין פלין מפלא. וכד אסתפלו

אנפוי, באנפין דעתיקא קדישא, כלא ארף אפיו אקרי. מאי ארף אפיו. (ארף אפיו טבע ליה) אלא הכי תנינו, בגין דארף אפיה לחיבינא. אבל ארף אפיו, אסותא דאנפין. דהא לא אשתכח אסותא בעלמא, אלא בומנא דאשגחין אנפין פאנפין.

בכח"א דגולגולתא, נהירין תלת נהורין, ואי תיקא תלת, ארבע אינון, כמה דאמינא, אחסנתיה דאבוי ואמיה, ותרין גניו דלהון, דמתעטרין פלהו ברישיה, ואינון תפלין דרישא. לבתר מתחברין בסטרוי, ונהירין ועאלין בתלת חללי דגולגולתא. נפקין כל חד בסטרוי, ומתפשטין בכל גופא.

ואלן מתחברין בתרי מוחי. ומוחא תליתאה כליל לון, ואחיד (ואינון תפלין דרישא. ואלן מתחברין בתרי מוחי. ומוחא תליתאה כליל לון, ונהירין ועאלין בתלת חללי דגולגולתא. לבתר נפקין כל חד בסטרוי, ומתפשטין בכל גופא. והאי מוחא תליתאה אחיד) פהאי סטרא וכהאי סטרא, ומתפשט בכל גופא, ואתעביד מניה תרי גוויי קלילן פחדא. ומיהאי נהיר אנפוי, ואסחיד בבא ואימא גוויי דאנפוי. והוא אקרי דעת, פדעת (כ"א כדא) כתיב, (שמואל א ב) פי אל דעות ה' וגו', בגין דהיהו בתרי גוויי לו נתכנו עלילות. אבל לעתיקא קדישא סתימאה, לא נתכנו. מאי טעמא נתכנו להאי. בגין דירית תרין חולקי, וכתיב (שמואל ב כב) עם חסיד תתחסד וגו'.

והא בקשוט אוקימו חבריא, דכתיב, (בראשית כט) ויגד יעקב (דף רצ"ג ע"א) לרחל כי אחי אביה הוא. ויגד, הא אוקמוה, דכלא רזא דחקמתא. וכי פן רבקה הוא. פן רבקה, ולא כתיב פן יצחק. רמו, וכלא רמיא בחקמתא. ועל האי אקרי שלים בכלא. וביה אתחזי מהימנותא. ובגין כך כתיב, ויגד יעקב, ולא כתיב ויאמר.

הני גוויי, כמה דנהירין בעטרא דרישא, ועאלין בחללי דגולגולתא. הכי מתפשטין בכל גופא, וגיפא אתאחזי בהו. לעתיקא קדישא סתימא, לא נתכנו, ולא יאן ליה, דהא כלא בחד אשתכח, חידו לכלא, חיים לכלא. לא תלייא ביה דינא. אבל בהאי, לו נתכנו עלילות ודאי.

בגולגולתא דרישא, תליין כל אינון רבון ואלפין מקוצי דשערין, דאינון ארכמין. ומסתככו דא בך, אחידן דא בך, דאחידן בנהירו עלאה דמעטר ברישיה מאבא, וממוחא דאתנהיר מאבא. לבתר נפקין נימין על נימין, מנהירו דמתעטר ברישיה מאימא, ומשאר מוחי. וכלהו אחידן, ומסתככו באינון שרין דאחידן מאבא. בגין דאינון מתערבין דא בך, ומסתככו דא בך.

ובכהו מוחי אחידן בגולגולתא, ממוחא עלאה. וכלהו משיכון אתמשכון

מתלת חללי דמוחא, אחידן במוחי מתערבין דא בך, פדכיא במסאבא. בכל אינון טעמין ורזין, סתימין ומתגליין. ובגין כך פלהו מוחי רמיזי (כ"א נכמא כ"א) פאנכי יי' אלהיך וכו', כמה דנהירין בעטרא דרישא, ועאלין בחללי דגולגולתא.

כך אינון קוצין ארכמין, חפין ותליין לסטרא דאודין. והא אוקימנא, דבגין כך כתיב, (מלכים ב יט) הטה יי' אונך ושמע. מפאן אוקימנא, מאן דבעי דרפין מלכא אודניה לקבליה, וסלסל ברישיה דמלכא, ויפנה שערין מעל אודניו, ושמע ליה מלכא בכל מה דבעי.

בפלהוהא דשערין, מתאחדא חד אורחא, בארחא דעתיק יומין, ומתפרשן מניה כל אורחוי דפקודי אורייתא, (ואתמנ עויתו) כל מאריהון דיבבא ויללא תליין בכל קוצא וקוצא, ואינון מפרשין רשתא לחיבינא, דלא ידעין אינון ארחין. הדא הוא דכתיב, (ספרי ד) דרך רשעים כאפלה. וכל אליו תליין בקוצין תפלין, ובגין כך פלהו תפלין. ואוקימנא באינון שיערין אתאחדון דמתקלא, (כ"א דרובסותא) דכתיב, (תהלים כח) כל ארחות יי' חסד ואמת. וכל כך, בגין דמשכון ממוחין סתימין דרישי דמוחא.

ובגין כך משתכחי כל חד פפום אורחוי, מחד מוחא באינון קוצין שיערין, אתמשכון מאריהון דמתקלא, דכתיב כל ארחות יי' חסד ואמת.

במוחא תנינא, באינון קוצין תפלין, אתמשכון ותליין מאריהון דיבבא ויללא דכתיב בהו דרך רשעים כאפלה לא ידעו כמה יפשו. מאי קא מיירי. אלא לא ידעו, כלומר לא ידעו, ולא בעאן למנדע. כמה יפשו. אל תקרי כמה, אלא באימא יפשו. באינון דמתאחדון בסטר דאימא. מאי סטרא דאימא. בגורה תקיפא מינה מתאחדון מאריהון דיבבא ויללא.

במוחא תליתאה, באינון קוצין דאינון באמצעיתא, אתמשכון ותליין מאריהון דמידין דמאריהון. ואקרונו אפין נהירין ולא נהירין. ובהני כתיב (ספרי ד) פלס מעגל רגליך. וכלא אשתכח באינון קוצין ושערין דרישא.

מוחא דגולגולתא, מוחא לאתפקדא (כ"א לאתפקדא) חייבינא על עובדיהון. וכד האי מוחא אתגלייא, מתערין מאריהון דדינין, לאינון דלא מתפשטין בעובדיהון. האי מוחא סומקא כנורדא. ובשעתא דאתגלייא

מוחא דעתיקא כהאי מוחא, אתהדרת הנורא כמלגא. והיא שעתא, עת רצון אקרי לכלא.

בספרא דאגדמא דבי רב ייבא סבא אמר, מצח. זכי מצח, מוחא דעתיקא. ואי לאו, אשדי ח' פין תרין אתוון, כמה דאת אמר (ספרי כד) ומכין פאתי מוצאב.

ואוקימנא, דאקרי גצח באתוון רצופין. וכמה נצחים הוו. ואף על גב דנצח אתרא (פאתיה) דנצח אתרא אסתלק, ואית נצחים אתרין דמתפשטין בכל גופא. ובגין דשפתא בשעתא דצלותא דמנחה, בגין דלא יתער דיניו, גליא עתיקא קדישא מוחא דיליה, וכל דיניו אתבספין ואשתככו ולא אתעבידו.

כהאי מוחא תליין ארבעה ועשרין פתי דיניו, לקל אינון דחציפין בעובדיהון. כמה דכתיב, (תהלים עג) ואמר איכה ידע אל ויש דעה בעליון. והא עשרים אינון, ארבעה ועשרין (דף רצ"ג ע"א) למה. לקבליהו דארבעה מיתות בית דינא לתמא, דתליין מלעילא. ואשתארו עשרין. ובגין כך לא מענישין בי דינא עלאה, עד דנשלים (כ"א עשרין) וסלקא לעשרין שנין, לקבליהו דעשרין פתי דינא. במתניתא סתימאה דילן תנינו, לקבליהו דארבעה ועשרין ספרים דאתפלילן באורייתא.

עינין דרישא, אינון עינין דלא מסתפרין מניהו חייבינא. עינין דנימין ולא נימין. ובגין כך אקרו (שיר השירים ה) עיניו כיונים. מאי יונים. כמה דאת אמר, (ירמיה כח) ולא תונו איש את עמיתו. ועל דא כתיב, (תהלים יד) ויאמרו לא יראה יה וגו'. וכתיב (שם) תנוטע און הלא ישמע וגו'.

תקונא דעל עינא, שיערין דמתשערין בשעורא שלים. מאינון שערין תליין אלף ושבעה מאה מארי דאשגחנתא, לאגחא קרבא. וכדין קיימי בלהו משולשליהו ומתפקחין עינין.

בסותא דעל עינין, גבינין מתאחדון בהו. ואלף רבון מארי תריסין אתאחדון בהו, ואינון אקרו כסותא דעינין. וכל אינון דאקרו עיני יי', לא פקחין, ולא אתערין, בר בומנא דאלין כסותי דבגיניו, מתפרשן אינון תמאי מעלאי. ובשעתא דאתפרשן גביני תמאי מעלאי, ונהיבן אתר לאשגחא מתפקחין עינין, ואתחזי כמאן דאתער משינתיה. אסתחרו עינין וקמא לעינא פקחא, ואסתחן כהנורא דיליה. וכד אסתחין, אתבספין מאריהון דדינין לישראל. ובגין כך כתיב, (תהלים כד) עורה למה תישן יי' הקיצה וגו'.

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
אדרא זוטא קדישא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קראים בזה כל איש ישראל שיכול ללמוד ולתקון השכינה בכל יום, על גבי
כרי המנוח, ששילח הדין לרבי משה ליהודי תשס"ג, ויחזיק הנאולה כדור, ויחזיק מבינות
פירות, באותה אמת עשיר, ומלוח בדרוש קדוש, ומחלק לו הישועה של כל יום, ובכוח
הלשון הקדושה כפי הדר הקדוש ונא מבלתי הרע ודבר הנה, בספר ומחזיקים רבים, כמאמר הנה הקדוש
רבי שמעון בר יוחאי, בני הוהרא או יעקן ישראל מלוח.

וגו נכנס לרביבות בקריאת הקמורת ככונה ובשמה כלל הודעות (בניקוי על מה שארשים ספור
המלה) במקומות הקדושים וכבדי דברים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אמת הקמורת, שארא כבולה
הנחת הדין, ומסכת דברים, ומסכת דת הדין למה הדין, אלו מן מלוח דעות ומנוח.

דשנת המלה יספד הדין, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש נלאול נאלה שלם כשבת הנה
כ"ד

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
(ב פעמים)

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
אדרא זוטא קדישא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קראים בזה כל איש ישראל שיכול ללמוד ולתקון השכינה בכל יום, על גבי
כרי המנוח, ששילח הדין לרבי משה ליהודי תשס"ג, ויחזיק הנאולה כדור, ויחזיק מבינות
פירות, באותה אמת עשיר, ומלוח בדרוש קדוש, ומחלק לו הישועה של כל יום, ובכוח
הלשון הקדושה כפי הדר הקדוש ונא מבלתי הרע ודבר הנה, בספר ומחזיקים רבים, כמאמר הנה הקדוש
רבי שמעון בר יוחאי, בני הוהרא או יעקן ישראל מלוח.

וגו נכנס לרביבות בקריאת הקמורת ככונה ובשמה כלל הודעות (בניקוי על מה שארשים ספור
המלה) במקומות הקדושים וכבדי דברים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אמת הקמורת, שארא כבולה
הנחת הדין, ומסכת דברים, ומסכת דת הדין למה הדין, אלו מן מלוח דעות ומנוח.

דשנת המלה יספד הדין, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש נלאול נאלה שלם כשבת הנה
כ"ד

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
(ב פעמים)

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
אדרא זוטא קדישא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קראים בזה כל איש ישראל שיכול ללמוד ולתקון השכינה בכל יום, על גבי
כרי המנוח, ששילח הדין לרבי משה ליהודי תשס"ג, ויחזיק הנאולה כדור, ויחזיק מבינות
פירות, באותה אמת עשיר, ומלוח בדרוש קדוש, ומחלק לו הישועה של כל יום, ובכוח
הלשון הקדושה כפי הדר הקדוש ונא מבלתי הרע ודבר הנה, בספר ומחזיקים רבים, כמאמר הנה הקדוש
רבי שמעון בר יוחאי, בני הוהרא או יעקן ישראל מלוח.

וגו נכנס לרביבות בקריאת הקמורת ככונה ובשמה כלל הודעות (בניקוי על מה שארשים ספור
המלה) במקומות הקדושים וכבדי דברים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אמת הקמורת, שארא כבולה
הנחת הדין, ומסכת דברים, ומסכת דת הדין למה הדין, אלו מן מלוח דעות ומנוח.

דשנת המלה יספד הדין, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש נלאול נאלה שלם כשבת הנה
כ"ד

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
(ב פעמים)

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
אדרא זוטא קדישא
מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קראים בזה כל איש ישראל שיכול ללמוד ולתקון השכינה בכל יום, על גבי
כרי המנוח, ששילח הדין לרבי משה ליהודי תשס"ג, ויחזיק הנאולה כדור, ויחזיק מבינות
פירות, באותה אמת עשיר, ומלוח בדרוש קדוש, ומחלק לו הישועה של כל יום, ובכוח
הלשון הקדושה כפי הדר הקדוש ונא מבלתי הרע ודבר הנה, בספר ומחזיקים רבים, כמאמר הנה הקדוש
רבי שמעון בר יוחאי, בני הוהרא או יעקן ישראל מלוח.

וגו נכנס לרביבות בקריאת הקמורת ככונה ובשמה כלל הודעות (בניקוי על מה שארשים ספור
המלה) במקומות הקדושים וכבדי דברים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אמת הקמורת, שארא כבולה
הנחת הדין, ומסכת דברים, ומסכת דת הדין למה הדין, אלו מן מלוח דעות ומנוח.

דשנת המלה יספד הדין, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, וידיש נלאול נאלה שלם כשבת הנה
כ"ד

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ.
(ב פעמים)

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

ארבע גוונין אמתונין באינון עיינין. מאינון נהירין ארבעה כתי דתפילין, דנהירין ברהיטי מוחא. שבעה דאקרון עיני ה'. ואשגחתיא נפקי, מגונון אוקמא דעינא. כמה דאוקימנא באדרא, דכתיב, (זכריה ב) על אגן אחת שבעה עינים. ואינון גוונין מתלהטין בסטרייהו.

מסוכתא, נפקין אוהרנין, מארי דאשגחתיא לדינא. ואינון אקרון, (דברי הימים ב טו) עיני יי' משוטטות בכל הארץ. משוטטות, ולא משוטטים. בגין דכלהו דינא. מירוקא, נפקין אוהרנין, דנתימין לגלאה עובדין, בין טוב ובין פיש. דכתיב (איוב לד) פי עיני על דרכי איש. ואלין אקרון, (זכריה ד) עיני יי' משוטטים, ולא משוטטות. בגין דאינון לתרין סטריין, לטב ולביש. מתוורא, נפקין כל אינון רחמי, כל אינון טבאן, דמשמתיא בעלמא, לאוטבא להו לישראל. וכדין אסתתנין (י"א אסתתנין) כל אינון תלת גווי, לרחמא עלייהו.

אלין גוונין מתעריבין דא כדא, ואתפקין דא כדא. כל חד אוזיף לחכריה מגווי דיליה, בר מתוורא, דכלהו כלין ביה פד אצטריף, והוא חפי על כלא. כל גוונין דלתמא, לא יקלין כל בני עלמא. לאסתרא לון חוורא, לאוקמא לסומקא ולירוקא. והכא באשגחתיא חד, פלהו אתאחדן ואסתתנין בחוורא.

גבינו לא משתפקין, בר פד בעיני גוונין דחוורא לאשגחא, בגין דגבינון זהבין אתר לאשגחא, לכלהו גווי. ואי אינון לא זהבין אתר, לא יקלין לאשגחא ולאסתפלא. גבינו לא קימין, ולא משתפקין שעמא דדא שלימותא, אלא פקחין וסתמין, סתמין ופקחין, משום עינא פקחא דקאי עלייהו. ועל דא כתיב, (דברים א) והחיות רצוא ושוב. והא אוקימנא כרוב (ישעיה לב) עיניך תראינה ירושלם גיה שאגון, וכתוב (דברים א) תמיד עיני יי' אלהיך בה מרשית השנה וגו'. דהא ירושלם בעינא כן, דכתיב, (ישעיה א) צדק ילין ביה. ובגין כן ירושלם, ולא ציון. דכתיב, (ישעיה א) ציון במשפט תפדה וגו'. דכלא רחמי.

עיניך, עינך פתיב, עינא דעתיקא קדישא, סתימא דכלא. השתא, עיני יי' אלהיך בה, לטב ולביש, כמה דאתחזו. (למוקמא וליירא. וזכא באשגחתיא פדא פלוו אסתתנין ואסתתנין בחוורא. גבינו לא משתפקין, בר בעיני גוונין לאשגחא) בגין כן לא אתקנימו בקיימא תדיר. והתם עינך תראינה ירושלם, כלא לטב, כלא ברחמי. דכתיב, (ישעיה ד) וברחמים גדולים אקבצך.

תמיד עיני יי' אלהיך בה מרשית השנה. מרשית חסר א' כתיב, ולא ראשית באגף. מאן היא. היא דלתמא. ולעילא כתיב, (איכה ב)

השליף משמים ארץ תפארת ישראל. מאי טעמא השליף משמים ארץ. משום דכתיב, (ישעיה ג) אלביש (דף רצ"ד ע"ב) שמים קדרות, ועיינין בקדרותא, בגוונא אוקמא אתחפון.

מרשית השנה, מאן אתר מתספלין בירושלם אליו עיני יי', חזר ופירש, מרשית השנה, דהוא דינא בלא אגף, ודינא אתאחד מסטריה, אף על גב דלאו הוא דינא ממש. ועד אחרית שנה, אחרית שנה ודאי דינא אשתכח. דהא כתיב, (ישעיה א) צדק ילין ביה, דהיא אחרית השנה. תא חזי, א' בלחודי אקרי ראשון, דכר. באגף פ' סתים וגניז מה דלא אתידע. פד אתחבר האי אל"ף פ' פאתר אחרא, אקרי ראשית. ואי תיקא דאתחברא. לא. אלא אתגליא ביה, ונהיר ליה, וכדין אקרי ראשית. ואפילו כהאי ראשית, לא אשגח בירושלם, דאלמלא הות כהאי, אתקנימת תדירא. אכל מרשית פתיב. ולעלמא דאתי כתיב, (ישעיה א) ראשון יציון הנה הנה וגו'.

חוטמא דזעיר אנפין, תקונא דפרצופא. כל פרצופא ביה אשתמודע. חוטמא דא, לא כחוטמא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין. דחוטמא דעתיקא, חיים דחיים (כלא). דהא מתרין נוקבין, נפקין רוחין דחיי, לכלא. כהאי זעיר אנפין פתיב, (שמואל ב כב) עלה עשן באפו וגו'.

כהאי תננא כל גווי (תרי גווי) אחידן ביה, בכל גוונא וגוונא, אחידן כמה מאריהון דדינא קשיא. דאחידן כההוא תננא. (ובגין כן) ולא מתבסמין פלהו, אלא בתננא דמדפחא דלתמא. ועל דא כתיב, (בראשית ח) ויחד יי' את ריח הניחח. מהו הניחח. אתתפסמותא דמארי דינא, נחת ריח.

ויחד יי' את ריח הניחח, את ריח הקרבן לא כתיב, אלא את ריח הניחח. דכלהו גבוראן דאחידן בחוטמא, וכל דאתאחדן בהו, פלהו מתבסמין. וכמה גבוראן מתאחדן פחדא, דכתיב (תהלים ק) מי ימלא גבורות יי' ישמע כל תהלתו. והאי חוטמא, מחד נוקבא נפק אשא דאכלא כל שאר אשין. בחד נוקבא תננא. והאי והאי אשתכח באשא ותננא דמדפחא. ואתגליא האי עתיקא קדישא, ואשתכח כלא. היינו דאתמר (ישעיה מח) ותהלתה אקחט לך.

חוטמא דעתיקא קדישא ארץ, ומתפשט. ואקרי ארץ אפים. והאי חוטמא, זעיר. וכד תננא שרי פקיק בכהילו, ואתעביד דינא. ומאן מעבב להאי. חוטמא דעתיקא. וכלא כמה דאמינא באדרא, ואתערו חכרייא.

ובספרא דרב המנונא סבא, אוקים הני תרי נוקבי. מחד תננא ואשא. ומחד נייחא ורוחא טבא. דאית ביה מינא ושמאלא, וכתוב (י"א דכתיב) (ישעיה ז) וריח לו פלגנון. ובנוקבא כתיב, (שיר השירים ז) וריח אפך פתפוחים. כמה בנוקבא הכי, לא פשן ביה. ושפיר קאמר. ומה דאמר ויחד יי' את ריח הניחח, הניחח פתרי סטרי. חד נייחא דאתגליא עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין, דהאי הוא נייחא ואתתפסמותא לכלא. וחד אתתפסמותא דלתמא, כההוא תננא ואשא דמדפחא. ובגין דאיהו מתרין סטריין, פתיב ניחח. וכלא בזעיר אנפין אתמר.

תרי אודנין, למשמע טוב וביש. ותרווייהו סלקין לחד. דכתיב, (מלכים ב טו) הטה יי' אונך ושמע. אודנא לגו בגו דיליה, תלייא ברשמיין עקימין, בגין דיתעבב קלא לאעלא כמוחא, ובחין ביה מוחא, ולא כבהילו. דכל מלה דהוי כבהילו, לא הוי כחכמתא שלימתא. מאודנין אליו תלין כל מאריהון דגדפין. דנטלין קלא מעלמא, וכלהו הכי אקרון אגני יי', דכתיב בהו, (קהלת ז) פי עוף השמים יוליד את הקול וגו'. פי עוף השמים יוליד את הקול, האי קרא קשיא, השתא מאי קול איכא הכא. דהא רישא דקרא כתיב גם במדעף מלך אל תקלל, במדעף כתיב, ובחדרי משפך וגו'. מאי טעמא כי עוף השמים יוליד את הקול, והא ליכא הכא קלא.

אגרא ודאי כל מה דחשיב בר נש, וכל מה דיסתפל פלפוי, לא עביד מלה, עד דאפיק ליה בשפותיה, והוא לא אתקוון ביה. וההיא מלה דאפיק, מתבסמא באורי, (דף רצ"ד ע"ב) ואזלא וסלקא וטסא בעלמא, ואתעביד מגיה קלא. וההוא קלא נטלין ליה מארי דגדפין. וסלקין ליה למלכא, ועייל באודניו. דהא הוא דכתיב, (דברים ח) וישמע יי' את קול דבריכם. (במדבר יא) וישמע יי' ויחד אפו.

ובגין כן, כל צלותא ובעותא דעני בר נש מקמי דקשא ברין הוא, פני לאפקא מלין בשפותיה, דאי לא אפיק לון, לאו צלותיה צלותא, ולא בעותיה בעותא. ובגין דמלין נפקין, מתבסמין באורי, סלקין וטסין ואתעבידו קלא, ונטיל לון מאן דנטיל, ואחיד לון לאתרא (י"א לבתרא) קדישא, פרישא דמלכא.

מתלת חללי דמוחי, נטיף וטסא לאודנין, והוא אקרי נחל פריה. כמה דאת אמר, (מלכים א יח) נחל פריה, פלומר, כרותא דאודנין. וקלא עייל כההוא עקימא, ואשתאב כההוא נהרא, דההוא נטיפא. וכדין

אתעבב תמן, ואתחבין בין טוב לביש. דהא הוא דכתיב, (איוב לד) פי און מלין תבחן. ומאי טעמא און מלין תבחן. משום דאתעבב קלא כההוא נהרא דנטיפא, בעקמותא דאודנין, ולא עייל בכהילו. ובגין כן אתחבין בין טוב לביש, (איוב לד) וחיך יטעם לאכול. מאי טעמא חיך יטעם לאכול. בגין דיתעבב תמן, ולא עייל בכהילו בגופא, ועל דא יטעם ויתבחן, בין מתיקא למריר.

כהאי נוקבא דאודנין, תלין נוקבין אוהרנין, נוקבא דעינין. נוקבא דפומא, נוקבא דחוטמא. מההוא קלא דעייל בנוקבא דאודנין, אי אצטריף עייל לנוקבי דעינין, ונבעין דמעין. מההוא קלא אי אצטריף, עייל לנוקבא דחוטמא דפרדשקא, ומפקי תננא ואשא מההוא קלא. דהא הוא דכתיב, (במדבר יא) וישמע יי' ויחד אפו ותבער כס אש יי'. ואי אצטריף, עייל ההוא קלא לנוקבא דפומא, ומליל וגזר מלין (י"א נחום) מההוא קלא. פלא מההוא קלא דאודנין. עייל בכל גופא ואתריגיש מגיה פלא. (י"א בכת תליא) תלייא כהאי אודנא. וזכא מאן דנטיר מלוי. על דא כתיב, (תהלים לד) נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה.

הא אודנא קרי ביה שמיעה. ובשמיעה אתפלילן אינון מוחי. חכמה אתפליל ביה, דכתיב, (מלכים א ג) ונתת לעבדך לב שומע. בינך, כמה דאת אמר (שמואל א ג) דבר כי שומע עבדך, (מלכים ב יח) כי שומעים אנהנו. (ובהני תלין כלא) דעת, כמה דאת אמר, (משלי ד) שמע בני וקח אומרי. (משלי ב) ומצותי תצפון אתך. הא כלא תלין באודנין כהאי אודנא תלין צלותין ובעותין ופקחיה דעינין. דהא הוא דכתיב, (מלכים ב טו) הטה יי' אונך וישמע פקח עיניך וראא. הא כלא ביה תלייא.

כהאי אודנא, תלין רזין עלאין, דלא נפקין לבר, בגין כן היא עקימא לגו. ורזא דרזין סתימין ביה, ווי לההוא מגלה רזין. ובגין דהאי אודנא כניש רזין, ועקימותא דלגו נטיל לון, לא גלי רזין לאינון דעקימין בארתייהו, אלא לאינון דלא עקימין. דהא הוא דכתיב, (תהלים כח) סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם, דנטלי ארחוי ונטילי מלין.

ואינון דעקימין בארתייהו, נטלי מלין ועיילין לון בכהילו, ולית בהו אתר לאתעבבא. וכל נוקבין אוהרנין, מתפחין ביה, עד דנפקין מלין בנוקבא דפומא. ואלין אקרו חייבי דרא, שנואי דקודשא ברין הוא. כמתניתא דילן תנן, פאילו קטיל גיבירין, וכאלו פלח לעבודה וזה. וכלא בחד קרא, דכתיב, (ויקרא טו) לא תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם רעך אני יי'. מאן דעבר על האי רישא דקרא, פאילו עבר על פלא.

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לפרע לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
 כרי רבתי, שפילו תיבה לבי סומלל ריבה ליהות תשע, וקייב תהלה כיוצ, וירושם מבינות
 פחדות, בארות מאות עשיר, ומלות בדרוש ק' רגז, ומחלק לי השיבו של כל מן חסין, ובכות
 ליהודי הריקרה כספר הוור הקדוש ונא מבלות הרב זומר הוה, מסור ומחיים רביע, כמסור תבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוורא או יעקן ישראל מלחא.
 ונא נכש לרבות בקריאת הקמורת ככסו וכושתח לכל הודמות (בטקיו על מה שארשים סדר
 הוהל) במקומות הקדושים וכקברי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אסיה הקמורת, שראא כבולת
 הנות חרות, ומסכת הדינים, ומסכת מות הרין למה הדינים, אלו מן מלחול דעות ומסות.
 וישנא תלית יסנפ תיחליו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, ויש לנאלו נאלה עלם כשבת התח
 כ"ב

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

25

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לפרע לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
 כרי רבתי, שפילו תיבה לבי סומלל ריבה ליהות תשע, וקייב תהלה כיוצ, וירושם מבינות
 פחדות, בארות מאות עשיר, ומלות בדרוש ק' רגז, ומחלק לי השיבו של כל מן חסין, ובכות
 ליהודי הריקרה כספר הוור הקדוש ונא מבלות הרב זומר הוה, מסור ומחיים רביע, כמסור תבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוורא או יעקן ישראל מלחא.
 ונא נכש לרבות בקריאת הקמורת ככסו וכושתח לכל הודמות (בטקיו על מה שארשים סדר
 הוהל) במקומות הקדושים וכקברי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אסיה הקמורת, שראא כבולת
 הנות חרות, ומסכת הדינים, ומסכת מות הרין למה הדינים, אלו מן מלחול דעות ומסות.
 וישנא תלית יסנפ תיחליו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, ויש לנאלו נאלה עלם כשבת התח
 כ"ב

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

26

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לפרע לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
 כרי רבתי, שפילו תיבה לבי סומלל ריבה ליהות תשע, וקייב תהלה כיוצ, וירושם מבינות
 פחדות, בארות מאות עשיר, ומלות בדרוש ק' רגז, ומחלק לי השיבו של כל מן חסין, ובכות
 ליהודי הריקרה כספר הוור הקדוש ונא מבלות הרב זומר הוה, מסור ומחיים רביע, כמסור תבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוורא או יעקן ישראל מלחא.
 ונא נכש לרבות בקריאת הקמורת ככסו וכושתח לכל הודמות (בטקיו על מה שארשים סדר
 הוהל) במקומות הקדושים וכקברי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אסיה הקמורת, שראא כבולת
 הנות חרות, ומסכת הדינים, ומסכת מות הרין למה הדינים, אלו מן מלחול דעות ומסות.
 וישנא תלית יסנפ תיחליו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, ויש לנאלו נאלה עלם כשבת התח
 כ"ב

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

27

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

סעון גניחה כ"ד

בזה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
 אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דיו ואו קדושים ביה כל איש ישראל שיכול לילי, לפרע לפתוח דף אחד על חזר הקדוש בכל יום, כל גזר
 כרי רבתי, שפילו תיבה לבי סומלל ריבה ליהות תשע, וקייב תהלה כיוצ, וירושם מבינות
 פחדות, בארות מאות עשיר, ומלות בדרוש ק' רגז, ומחלק לי השיבו של כל מן חסין, ובכות
 ליהודי הריקרה כספר הוור הקדוש ונא מבלות הרב זומר הוה, מסור ומחיים רביע, כמסור תבא הקדוש
 רבי שמעון בן יוחאי, בני הוורא או יעקן ישראל מלחא.
 ונא נכש לרבות בקריאת הקמורת ככסו וכושתח לכל הודמות (בטקיו על מה שארשים סדר
 הוהל) במקומות הקדושים וכקברי נדיים, ומפורש כבר הקדוש נולד מלה אסיה הקמורת, שראא כבולת
 הנות חרות, ומסכת הדינים, ומסכת מות הרין למה הדינים, אלו מן מלחול דעות ומסות.
 וישנא תלית יסנפ תיחליו, ויכל שיהיה, ונא לפני נאקיש, ויש לנאלו נאלה עלם כשבת התח
 כ"ב

הפגיש לישות ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

28

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

זכאָה חולקיהון דצדיקייא, דעלייהו כתיב, וְנֶאֱמַר רוח מְכַסֶּה דְבַר. וְנֶאֱמַר רוח וְדָא, דְהָא רוחא דְלֵהוּן מֵאֲתֵר עֲלֵיָה קְדִישָׁא אֲשֵׁתִּירָה, וּבְגִין כֹּף נֶאֱמַר רוח אֲקֵרוּן. וְיִסְמִין דָּא אֲוִקִימָנָא, הֵהוּא דְמַגְלֵה רוּחַ, כִּדְרֵי דְנִשְׁמַתִּיה, לֹא אִיהוּ מְגַפֵּא דְמִלְפָּא קְדִישָׁא. וּבְגִין כֹּף לִית בֵּיה רֹחַ, וְלֹא מֵאֲתֵר דְרֹחַ הוּא. וְכִד תִּפְסֵק נִשְׁמַתִּיה, לֹא אֲתַדְבָּקָא גּוּפָא דְמִלְפָּא, דְהָא לֹא אֲתֵרִיהּ הוּא. וְיִי לְהוּא בְר נֶשׁ, וְיִי לִיה, וְיִי לְנִשְׁמַתִּיה. וְזַכְּאָה חוּלְקִיהוֹן דְצַדִּיקֵי, דְמְכַסִּין רוּחַ, כֹּף שְׁפֵן רוּחַ עֲלֵיָה דְקוּדְשָׁא בְרִיָּה הוּא. (דון עליון דמלפא דרשא) עליוהו כתיב, (ישעיה ס) וְעַמָּה כּוֹלֵם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ. (דף רצ"ה ע"א)

אנפיו, כתיבון דבוסמא. (פלוס) סהדותא על מה דאמינא, דהא סהדותא כהו תלמי. ובכללא תלמי סהדותא. אכל הגי תקרובי דבוסמא, תנורא וסומקא, סהדותא לאבא ואימא. סהדותא לאחסנא דגריה ואחיד לון. והא כמתניתא דילן אוקימנא, כמה פריס בין תנורא לסומקא, ואתפלילן ביה בתרא כסטרא דתנורא.

כד אתנהירי כנהירו דתנורא דעתיקא, כפייה ההו תנורא על סומקא. וכלהו כנהירו אשתכח. וכדין כתיב, (במדבר ו) יֹאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ. וכד חייבין סגיאון, תלמיין דינין בעלמא, אשתכח סגירותא בכללא (כ"א בעלמא). וסומקא אתפשט באנפיו, וחסא כל (כ"א על) תנורא. וכדין כללא אשתכח בדניא. וכדין כתיב (תהלים לו) פָּנָיו יְיָ בְּעוֹשֵׁי רַע. (בגין קנאה כתיב ישעיה טו) כִּדְרֵי נֶשֶׁם

וכללא כהאי תלמיא, ובגין דא סהדותא הוא בכללא. כמה וכמה מארי תריסין מחפאן להגי גווי, מצפאן להגי גווי. כד נהירין גווי, כל עלמיין פלהו כחדו. בזמנא דנהיר תנורא, כללא אתחזו כההו גווי. וכד אתחזו כסוימקא כללא הכי אתחזו כההו גווי.

באלון תקרובין דבוסמא, שארי דיקנא לאתחזא, מרישא דאודנין, ונחית וסליק בתקרובא דבוסמא, שערין אוכמיין דדיקנא, בתקונא יאה שפיר. כגיבר תקיף, שפיר. משחא דרבות דדיקנא עלאה דעתיקא, כהאי דיקנא דועיר אנפין אתחזו. ונהיר.

שפירו דהאי דיקנא, בתשעה תקונין אשתכח. וכד משחא דרבות, דתלת עשר נביעין דדיקנא דעתיקא קדישא נהיר כהאי דיקנא, אשתכחו עשרין ותרין תקונין. וכדין מתברכין פלהו. וישאל סבא מתברכא כהאי, וסימן, (באשית מח) כֹּף יְבִרֵךְ יִשְׂרָאֵל. כל תקונין דדיקנא דא, אוקימנא באדרא קדישא, דכלהו מתחזין דעתיקא קדישא אתקנו. והכא בעינא

לגלגלה, מה דלא אתגלי תמן, בגין למיעל בלא כסופא. (הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דכלהו סתיקונין דדיקנא עמקא דרשא אוקימנא באדרא דרשא).

שיחא אינון, תשעה אקרון. תקונא קדמאה, נפק ההו ניצוצא בויצינא דקרדינותא, ובטש בתחות דרשא דרשא, מתחות קוצין דעל אודנין, ונחית מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא. הא תקונא דא מעתיקא קדישא לא אשתכח, אלא כד נגיד מולא דעתיקא קדישא, ותלמיא מניה ההו מבויעא דחכמתא (ס"ח), כד אימא אתמשכא ואתפלילת באוריא דכנא, ההו תנורא נקיט אימא (ס"ח), וניצוצא עאלת ונפקת, ואתאחד דא כדא, ואתעבירת חד תקונא.

וכד אצטרין סלקא דא על דא, ואתפסינא חד מקמי תדא. ובגין כף כללא אצטרין, חד למעבד ניקמין. וחד לרחמא. ועל האי תאיב להאי דיקנא דוד מלפא, כמה דאוקימנא.

כהאי דיקנא תשעה תקונין אשתכחו, שיחא רבון דתלמיין כהו, ומתפשטין בכל גופא. ואלין שיחא דתלמיין, תלמיין בשערי דתחות תקרובא דבוסמין. תלת מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא. ובגיקריתא דדיקנא, תלמיין תלת אתרנין. חד לעילא בשפון, ותרין באינון שערין דתלמיין עד טבורא. וכל הגי שיחא, תלת מכאן ותלת מכאן, אתמשכן ותלמיין פלהון, באינון שערי דתלמיין ומתפשטין בכל גופא.

ובגין דהני תלתא אינון ביקירו דדיקנא יתיר מפלהו, כתיב כהו שמא קדישא. דכתיב, (תהלים קיח) מִן הַמַּצַּר קָרָאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי מִבְּרָחִב יְהוָה, יְיָ לִי לֹא אֵיבָא. והא דאוקימנא באדרא, מן המצר קראתי יה, מאתר דשרי דיקנא לאתפשטא, דהו אתר (כ"א דרשא) רחיק מקמי אודנין, שפיר הו. ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא, הכי אמר ואוקים, דשירותא דדיקנא מחסד עלאה, דכתיב, (דבר הימים א טו) לֵךְ יְיָ הַגְדִּילָה וְהַגְבִּירָה וְהַתְּפַאֲרָת וְגו'. וכללא הו, והכי שארי, ותשעה אתמשכן ותלמיין דדיקנא, ומקמי אודנין, הכי שארי, וקיימא לא מתקיימין אלא באתר אתרא, כמה דאוקימנא.

וכד אצטרין עלמא לרחמי, אתגלייא מולא קדישא. וכל הגי תקונין דדיקנא נקירא דועיר אנפין, פלהו רחמי משתכחי. וכד אצטרין לדינא, מתחזיא דינא, וכדין עבדין נוקמין לשנאיהון דישאל, לאינון דעקיין להו. (דף רצ"ה ע"ב) כל יקירו דדיקנא, באינון שערי דתלמיין אינהו, משום דכלא כהאי תלמיין.

כף הגי שערי דדיקנא דועיר אנפין, פלהו קשישין תקיפין, משום דכלהו אכפשיין לדינין, בשעתא דמולא קדישא אתגלי. וכד בעא לאגחא קרבא, כהאי דיקנא אתחזו כגיבר תקיף, מארי נצחון קרבא. וכדין מריט מאן דמריט, ואגליש מאן דאגליש.

הני תשעה תקונין, אקרון משה זמנא תנינא, בשעתא דאצטרין לאהדרא לון פלהו רחמי. דאף על גב דתליסר תקונין לא אקרון השתא, כבונא תלמיא מלמא, דהא לא יעול כהני תקונין לאדרא, אלא כמולא אתקרון, ואדפר ליה. דהא הוא דכתיב, (במדבר יד) וְעַתָּה יַגְדֵּל נָא כַח יְיָ. מאן פח יי. ההו דאקרי מולא קדישא, סתימא דכל סתימין. דחילא דא, ונהירו דא, ממולא תלי. וקרון דאמר משה דא, ואדפר דא, ואתקרון ביה, אמר הגי תשעה תקונין, דתלמיין בועיר אנפין. בגין דנהירו כלהו, ולא ישתכח דינא. ועל דא כללא כמולא תלי.

האי דיקנא כד שראן שערי (כ"א לאתברא) אמתקרא (כ"א לאתברא), אתחזו כגיבר תקיף כגיבר מארי נצח קרבין. כהאי דיקנא, נגיד משח דרבות מעתיקא סתימאה. כמה דאת אמר, (תהלים קלג) בְּשִׁמְךָ הִטּוּב עַל הָרָאשׁ יוֹרֵד עַל הַזָּקֵן זֶמַן אַחֲרָי.

אלון שערי לא חפנין על שפון, ושפון פלהו סומקין גוורדא. דכתיב, (שיר השירים ה) שְׁפּוֹתַי מְשׁוּשִׁים. שפון מרחשן גבורה, כרחשן חקמתא. באינון שפון תלמיין טב וביש, חמי ומוזא. מאלין שפון תלמיין מאריהון דאתערוותא, דכד מרחשין אלין שפון, מתערין כללא למגור (סא"ח) דינא, ככל פתי דינין, (דפרוורחון כהון וכו' ס"ד) דאקרון עירין. דכתיב, (דניאל ו) בְּגִזְרֵת עֵירִין תִּפְתָּח וּמֵאֲמַר וְגו'.

כאי עיר. כספרא דאגדתא, תנינן פתחא דאת אמר, (שמואל א כח) וַיְהִי עֶרֶךְ. דמתערין דינין לאינון דלא אתרחימו לעילא, בגין כף מתערין אלין דאינון מארי דכבו, (כ"א ח"ח) דכלהו) ועם כל דא בתרי גווי ברחמי ודינא, ועל דא אקרון עיר וקדיש דינא ורחמי.

ובאלון שפון, אתחזו פומא כד אתפתח. רוחא דנפיק מן פומא, ביה מתלבשין כמה אלה ורבין. וכד אתפשט, מתלבשין ביה נביאן מהימני. וכלהו פה יי אקרון. כד מלין נפקין מן פומא, ומתרחשין בשפון, מתנהרין כללהו תמני סרי אלפיין עלמיין, עד דמתקטריין פלהו כחדא, בתמניסר אורחין ושבילין, דאשתמודען. ובכלא מחפאן לפומא דא, בלישן ממלל ררבין בקטרא דטיהרא

בעוטרא. ועל דא כתיב, (שיר השירים ה) חֲבו מִמְתַּקִּים, מִמְתַּקִּים וְדָאִי. מאי חבו. כמה דאת אמר, (איוב לד) וְחִיף יִטְעַם לְאֶכּוֹל. וכלו מחמדים, אש ומים. אשא ומינא מתתקנון, (כ"א מתתקנון וזא) וְיִאֶן בְּצִיּוּרָי, דהא גווי מתתקנון פתחא.

חבו, באתון רשימן, דמתגלפן בעטרוי גלדין אהה"ע בגרון. א, דטריד מלכין, (ויסאל ט) ומהעבה מלכין, ומהקם מלכין. ח, דטריד ונחית, וסליק ועטיר, כביש באשא גלדי ברוחא. ה, ניקה דאימא, סטיר לנוקבא, אתפשט לנוקבא רבא, כתיבא דקרתא קדישא, דמתקטרי אתרין דא כדא. כמה דאת אמר, (שיר השירים ה) הִר הַמּוֹר גִּבְעַת הַלְבוּנָה. ע' טיהרא דטיפסא, גליפא בשפיסא, רהיטין דענפין מתאחדון, לסטרוי לרוחין גליפין.

והא פרוי דאתון דשלמה מלפא, ואעטרו אלין אתון ארבע פארבע, גיכ"ק בחיף כמה דאת אמר וחיף יטעם לאכול, (איוב ו) הַיֵּאֱכֹל תִּפְּל מִבְּלֵי מֶלַח וְגו'. וכתיב (ישעיה לב) וְהִנֵּה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם. (תהלים ט) הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפֶּזֶז רַב וּמִתּוֹקִים וְגו'. מתוקים ודאי.

דוד מלפא אמר, גם עבדך נזהר בהם וגו'. אסתדנא עלי דכל יומאי אודתהנא כהו, דלא לאטעאה כהו, פר יומא חד דעטריןא עטרי מלפא, כמערתא דמרוניא, וחסמינא בויצינא דאשא מתלהטא אפוינא דמרוניא (כ"א דעטרין), ואודעזענא. מההו יומא אודתהנא כדעמתי כהו, ולא שביקנא לון כל יומאי. זכאה חולקיה מאן דאודתה במתיקא דמלפא, וטעים כהו כדקתו. על דא כתיב, (תהלים לו) טַעְמוֹ רֹחַו כִּי טוֹב יְיָ וְגו'. וכתיב (מטלי ט) לִכְנֹ לַחֲמוֹ בְּלַחְמֵי וְגו'.

אתפשט דכורא כדעת, ואתמליין אסכדין ואדרין, מרישא דגולגולתא שרי, ואתפשט בכל גופא, מחדוי ודרועוי ובכללא. מאחורוי, אתדבק ניצוצא דבוצינא דקרדינותא, ולהטא ואפיק (דף רצ"ה ע"א) גולגולתא כדא, סתימא מפל סטרוי, ונהירו (כ"א עתות) דתרי מוחי גליפין פה, ואתדבקת כסטרוי דכורא. בגין כף אתקרי (שיר השירים ח) יִזְנֵתִי תַמְתִּי, אַל תִּקְרֵי תַמְתִּי אֵלָּא תְּאוּמִתִּי וְדָאִי.

שערוי דנוקבא כלילין ביה גווי (כ"א גווי כגווי), כדכתיב, (שיר השירים ו) וַדַּלַת רֵאשׁוֹן פֶּאֶרְבָּן, אַתְקַטֵּר בְּגוֹרֵה פַחֲמֵשׁ גְּבוּרָא, וְאַתְפַּשְׁטַת נּוּקְבָא כְּסִטְרָא, וְאַתְדַּבַּקַת כְּסִטְרוֹי דְכּוּרָא. ע' דאתפרשא כסטרוי. ואתיאת לאתחברא עמיה אפין באפין. וכד

טעון גניחה כס"ד

בוה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דו ווא קדוים ביז כל איש ישראל שיכול ללמוד, לפרש ולתורץ על חזון הקדוש בכל יום, על גזרי דבר הבורא, שאפילו הנהיג לבי סוגלת רובה להיות תשע, וקייב הגאולה כיוצא ביוצאם מבינות פחדות, בארות מאות עשר, ומלות בפרוש קל וקצר, ומתקל לוי השיעור של כל יום ויום, וכותב ללמוד התורה כספר הזוהר הקדוש נא במלות הרב זמיר הור, הספר ומדפיסם זרע, כמאמר חבא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, בנין ויבואר או יפיק ישראל מלחמה.

והנה נבשע לרבות בקריאת הקמרות בכשרו ובשמחה בכל הודעות (בנוסף על מה שאמרנו ספור המלה) במקומות הקדושים ונכבדי דניקים, ומפורש כבר הקדוש דגול מלה אסיה הקמרות, שראו כמלת הגלות הצרות, ומסכתק דרבים, ומסכתק מות הרין למה הרמים, ואלו הן מלות דיונות ומנויות, וששנת המלת יסנת היחלת, וקל שוהינת, וחבא לפני נאקיש, וידיש לנאליש נאלה עלם כשוכה התה ככ"א.

הפעם לישנת ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

29

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

טעון גניחה כס"ד

בוה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דו ווא קדוים ביז כל איש ישראל שיכול ללמוד, לפרש ולתורץ על חזון הקדוש בכל יום, על גזרי דבר הבורא, שאפילו הנהיג לבי סוגלת רובה להיות תשע, וקייב הגאולה כיוצא ביוצאם מבינות פחדות, בארות מאות עשר, ומלות בפרוש קל וקצר, ומתקל לוי השיעור של כל יום ויום, וכותב ללמוד התורה כספר הזוהר הקדוש נא במלות הרב זמיר הור, הספר ומדפיסם זרע, כמאמר חבא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, בנין ויבואר או יפיק ישראל מלחמה.

והנה נבשע לרבות בקריאת הקמרות בכשרו ובשמחה בכל הודעות (בנוסף על מה שאמרנו ספור המלה) במקומות הקדושים ונכבדי דניקים, ומפורש כבר הקדוש דגול מלה אסיה הקמרות, שראו כמלת הגלות הצרות, ומסכתק דרבים, ומסכתק מות הרין למה הרמים, ואלו הן מלות דיונות ומנויות, וששנת המלת יסנת היחלת, וקל שוהינת, וחבא לפני נאקיש, וידיש לנאליש נאלה עלם כשוכה התה ככ"א.

הפעם לישנת ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

30

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

טעון גניחה כס"ד

בוה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דו ווא קדוים ביז כל איש ישראל שיכול ללמוד, לפרש ולתורץ על חזון הקדוש בכל יום, על גזרי דבר הבורא, שאפילו הנהיג לבי סוגלת רובה להיות תשע, וקייב הגאולה כיוצא ביוצאם מבינות פחדות, בארות מאות עשר, ומלות בפרוש קל וקצר, ומתקל לוי השיעור של כל יום ויום, וכותב ללמוד התורה כספר הזוהר הקדוש נא במלות הרב זמיר הור, הספר ומדפיסם זרע, כמאמר חבא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, בנין ויבואר או יפיק ישראל מלחמה.

והנה נבשע לרבות בקריאת הקמרות בכשרו ובשמחה בכל הודעות (בנוסף על מה שאמרנו ספור המלה) במקומות הקדושים ונכבדי דניקים, ומפורש כבר הקדוש דגול מלה אסיה הקמרות, שראו כמלת הגלות הצרות, ומסכתק דרבים, ומסכתק מות הרין למה הרמים, ואלו הן מלות דיונות ומנויות, וששנת המלת יסנת היחלת, וקל שוהינת, וחבא לפני נאקיש, וידיש לנאליש נאלה עלם כשוכה התה ככ"א.

הפעם לישנת ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

31

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

טעון גניחה כס"ד

בוה הספר יצאו ישראל מן הגלות ברחמים

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א
 לטובת נשמת רבם של ישראל מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

אדרא זוטא קדישא
 מעלה רבה - לימוד תוהר הקדוש בלשון הקודש

חוראת גדולי ישראל

דו ווא קדוים ביז כל איש ישראל שיכול ללמוד, לפרש ולתורץ על חזון הקדוש בכל יום, על גזרי דבר הבורא, שאפילו הנהיג לבי סוגלת רובה להיות תשע, וקייב הגאולה כיוצא ביוצאם מבינות פחדות, בארות מאות עשר, ומלות בפרוש קל וקצר, ומתקל לוי השיעור של כל יום ויום, וכותב ללמוד התורה כספר הזוהר הקדוש נא במלות הרב זמיר הור, הספר ומדפיסם זרע, כמאמר חבא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, בנין ויבואר או יפיק ישראל מלחמה.

והנה נבשע לרבות בקריאת הקמרות בכשרו ובשמחה בכל הודעות (בנוסף על מה שאמרנו ספור המלה) במקומות הקדושים ונכבדי דניקים, ומפורש כבר הקדוש דגול מלה אסיה הקמרות, שראו כמלת הגלות הצרות, ומסכתק דרבים, ומסכתק מות הרין למה הרמים, ואלו הן מלות דיונות ומנויות, וששנת המלת יסנת היחלת, וקל שוהינת, וחבא לפני נאקיש, וידיש לנאליש נאלה עלם כשוכה התה ככ"א.

הפעם לישנת ה' ברוחם

הרני בא ללמוד בספר הזוהר הקדוש לעילוי ולתיקון השכינה בשם כל ישראל
 ויהי נעם אֱדְנֵי אֱלֹהֵינו עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.
 (ב פעמים)

31

מפעל הזוהר העולמי: 052-7651911

מתחברין מתחזיין חד גופא ממש. מהקא אוליפנא, דכר בלחודי, אתחזי פלג גופא, ובלהו רחמי. וכך נוקבא, וכד מתחברין פחדא, אתחזי כלא חד גופא ממש, והכי הוא. אוף הַקָּא, פד דכר אתחבר בנוקבא, כלא הוא חד גופא, ועלמין פלהו בחידי, דהא כלהו מגופא שלים מתפרכן. והיינו רנא, (שמות כ) על פן ברה יי' את יום השבת ויִקְדְּשֶׁהוּ. דהא אשתכח כלא כחד גופא שלים, דהא מטרוניתא אתרפקת במלפא, ואשתכח גופא חד. ועל פן ברקאן משתפחין בהאי יומא. ומקבא, מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא, אקרי פלג גופא, ולית ברקתא שריא במלה פגימא וחסירא, אלא באתר שלים, במלה שלים, ולא בפלגות מלה, ופלגות מלה לא אתקיים לעלמין. ולא אתפרכן לעלמין.

גוי דנוקבא, כלא מגוי דכוכרא הוא. והא אוקימנא מלי, ואשתמודען ביני חבריאי. מהאי נוקבא מתאחדן פל אינון דלתתא. מנה נקין, ובה תבין, והיא אתקריאת אם לכלהו. כמה דאתרא אם לגופא, וכל גופא מנה (כ"א לנגמא וכל נגמא מנה) נקא. פך האי אם לכלהו אתרין דלתתא כתיב, (משלי ו) אמור לחכמה אחתי את. אית חכמה ואית חכמה, והאי נוקבא, אתקרי חכמה ועירא לגבי אתרא ועל דא כתיב, (שיר השירים ח) אחות לנו קטנה ושדים אין לה וגו'. דהא דא בגלותא אתמשך. אחות לנו קטנה, ודאי קטנה אתחזי אכל ברבא היא, וסגיאה היא, דהא היא שלימו דנטיל מפלא. כמה דכתיב, (שם) אני חומה ושדי כמגדלות. ושדי, דהא מלין אינון לנקא לכלא. פמגדלות, דאינון נהרין ברבין דנפקי מאימא עלאה.

הו אתפשט דכוכרא כהימנא ושמאלא, פירותא דאחסנא. וכד גווי אתחברו, אקרי תפארת. ואתתקן פל גופא, ואתעביד אילנא רברבא, ותקוה, שפיר ויאה, (ויטאל ו) תחווהי מטלל חיות ברא, ובענפיהו יורון עופי שמא, ומזון לכלא ביה. דרועוי ימינא ושמאלא. בימינא חיים וחסד, בשמאלא מיתה וגבורה. מעוי, אתתקן בדת, ואתמליין פל אכסרין ואדרין, כמה דאמינא. דכתיב, (משלי כד) וברעת חדרים ימלאו. הו אתפשט גופא, בתרין שוקין. ומתאחדן בינייהו תרין כולין, ותרין ביני דכוכרא. דכל משקא ורבות וחיילא (דכוכרא) דכל גופא, בהו אתפנש, דכל חילין דנפיק, מנהון נפקין. ושריין פלא בפום אמה. ובגין פך אקרין צבאות, (דכל נשא, מו אתחנשו, ושריין כלא בפום אמה. ובגין פך אקרין צבאות, דכל חילין דנפיק, מנהון נפקין) תפארת, יהו"ה. נצח והוד, צבאות. ובגין פך יהו"ה צבאות.

אמה דכוכרא, סיומא (ג"א כסותא) דכל גופא, ואקרי יסוד. ודא הוא דרגא דמבסם לנוקבא. וכל תיאובתא דכוכרא לגבי נוקבא, בהאי יסוד עייל לנוקבא, לאתר דאקרי ציון. דהתם הוא אתר פסותא דנוקבא, בבית רחם לאתתא. ובגין פך, יי' צבאות אקרי יסוד.

כרוב (תהלים קלב) פי כהו יי' בציון אנה למושב לו. פד אתפרשת מטרוניתא, ואתחברת במלפא אנפין באנפין, במעלי שבתא. אתעביד פלא חד גופא, ובדין יתיב קדשא בריה הוה בכורסייה. ואקרי כלא שמא שלים, שמא קדישא, בריה שמיה לעלם לעלמי עלמין. פל אלין מלין סליקנא עד יומא דא, דאתעשר בהו לעלמא דאתי, והשתא אתגליין הכא, וקאה חילקי.

האי מטרוניתא, פד אתחברת עם מלפא, פל עלמין מתפרכן, ואשתכחו בחדותא דכלא. (דף רצ"ו ע"ב) כמה דכוכרא כליל בתלתא, ושירותא בתלתא. פך פלא הכי, וסיומא דכל גופא הכי, ומטרוניתא לא מתפרכא, אלא בכללא דתלתא אלין, דאינון נצח הוד יסוד, ומתפסקא ומתפרכא באתר דאקרי קדש הקדשים דלתתא. דכתיב, (תהלים קלב) כי שם צוה יי' את הפרכה. דהא תרין דרגין אינון לעילא ותתא. ובגין פך לית רשותא למיעל תמן, פד פהנא רבא, דאתי מן סטרא דחסד. בגין דלא עייל להווא אתר דלעילא, אלא ההווא דאקרי חסד, ועייל פקדש הקדשים, ומתפסקת נוקבא. ומתפרכא האי קדש הקדשים בגו לגו, אתר דאקרי ציון. ציון וירושלם, תרין דרגין אינון, חד רחמי, וחד דינא. ציון, דכתיב, (ישעיה א) ציון במשפט תפדה. ירושלים, דכתיב, (ישעיה א) צדק ילין פה כמה דאוקימנא.

וכל תיאובתא דכוכרא לגבי נוקבא, הכא הוא, וקרינון להו ברבא, דמתמן נפקי ברבן לכלהו עלמין, וכלהו מתפרכן. האי אתר אקרי קדש. וכל קדשים דכוכרא עיילין תמן, בהווא דרגא דאמינא, וכלהו אתרין מרישא עלאה דגולגלתא דכוכרא, מסטרא דמוחי עלאי, דשריין ביה, ונגיד ההיא ברבא ככל שייפי גופא, עד אינון דאקרין צבאות. וכל ההוא נגידו דאתנגיד מפל גופא, מתפנשי תמן, ועל דא אקרין צבאות, דכל צבאות דעלאין ותתאין תמן נפקין. וההוא נגידו בתר דאתפניש, תמן שריין ליה בהווא יסוד קדישא, פלא תוורא, בגין פך אקרי חסד. וההוא חסד עייל לקדש הקדשים, דכתיב (תהלים קל"ט) כי שם צוה יי' את הפרכה חיים עד העולם.

אמר רבי אבא, לא סיים בוצינא קדישא למימר חיים, עד דאשתככו מלוי, ואנא כתבנא, סברנא למכתב טפי, ולא שמענא. ולא זקיפנא רישא, דנהורא הוה סגי, ולא הוה זכילנא לאסתפלא. אדהכי אודענא, שמענא קלא דקארי ואמר (משלי א) ארך ימים ושנות חיים וגו'. שמענא קלא אתרא, (תהלים כא) חיים שאל ממך וגו'.

פל ההוא יומא, לא אפסיק אשא מן ביתא, ולא הוה מאן דמטי לגביה, דלא זכילו דנהורא ואשא הוה בסותרניה. פל ההוא יומא זכילנא על ארעא, ונגענא. בתר דאזיל אשא, חמינא לבוצינא קדישא קדש הקדשים, דאסתלק מן עלמא, אתעשף שכיב על ימיניה, ואנפוי חייבין. קם רבי אלעזר בריה, ונטיל דווי ונשיק לון, ואנא לחיכנא עפרא דתחות ורגלוי. בעו חבריאי למכפי, ולא זכילו למלא. שארו חבריאי בכביה, ורבי אלעזר בריה נפיל תלת זמנין, ולא זכיל למפתח פומיה. לבתר פתח ואמר, אבא אבא. תלת הו, חד אתחזרו. השתא תנוד חיותא, צפראן סאסין. משמען בנוקבאן דנימא רבא, וחבריאי כלהו שתין דמא.

קם רבי חייא על רגלוי ואמר, עד השתא בוצינא קדישא מסתפל (כ"א ששתיה) עלן. השתא לאו הוא עדין, אלא לאשתדלא ביקריה. קם רבי אלעזר ורבי אבא, נטלו ליה בטיקרא דסיקלא, מאן חמא (כ"א עיעורא ועיובא) ערבוכינא דחבריאי, וכל ביתא הוה סליק ריחין סליקו ביה בפורייה, ולא אשתמש ביה, אלא רבי אלעזר ורבי אבא.

ארו טריקין, ומארי תריסין דכפר צפרי וטרדאן בהו (כ"א דצפרי וטרדאן) בני מרונינא, צווחין בקטירין, דחשיבו דלא יתקבר תמן. בתר דנפק פורינא, הוה סליק באוירא. ואשא הוה להיט קמיה, שמעו קלא, עולו ואתו, ואתפנשו להילולא דרבי שמעון, (ישעיה נ) יבא שלום ינוחו על משכבותם.

כד עאל למערתא שמעו קלא במערתא, זה האישי מרעיש הארץ מרגיז ממלכות, כמה פטרין ברקיעא משתפכין (כ"א ולא ששתיהו) ביומא דין בגינא, דנא רבי שמעון פן יוהאי, דמאריה משתבח ביה בכל יומא. וקאה חולקיה לעילא ותתא. כמה גיזין עלאין מסתמרן ליה, עליה אתמר (ויטאל כ"ב) ואתה לך לקח ותנחם ותעמוד לגורלך לקח הימין. (עד כאן האדרא זוטא קדישא.)